

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 4/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 18.06.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 18.06.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 15,00 САТИ

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић и Виторовић.**
- **Пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Лозналијевић-Даниловић, Томић и Тодоровић.**

Одсутни су Оливера Фрањићевић и Наташа Кандић.

- **Надаље присутни браниоци оптужених адвокати Заклан, Јеврић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је мени уписано Вујин, али није Вујин него?

Продановић, Вукотић, Перески, Калањ, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Ђурђевић Бељански и Бојков, те бранилац оптуженог Радак Саше адвокат Машић.

Одсутни су браниоци адвокати Пилиповић, Вујин и Мијатовић за оптуженог Војновића, те Перковић и Травица за оптужене Вујановића и Калабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адвокат Јеврић? Сагласни?

Оптужени Вујановић и Калаба су сагласни да их на данашњем главном претресу уместо одсутних бранилаца брани адв. Јеврић.

Одсутни су браниоци Станић, Штрбац, Мамула, Батрићевић и Рајић за опт. Ланчужанина, као и Станојловић Бојан за опт. Милојевића, те браниоци опт. Мугоша Горана, Илија Радуловић и Слободан

Сташевић, али ће овог оптуженог уз његову сагласност замењивати бранилац адв. Калањ.

Одсутни су и браниоци опт. Драговића, Апро и Левајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви оптужени ту? Каже судска стража, видим Катића, Љубоју и Мугошу.

Сви оптужени су такође присутни, а приступи и пуномоћник оштећених адв. Баровић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

**САСЛУШАЊЕМ СВЕДОКА
ТЕШИЋА И ВУКАШИНОВИЋА**

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Председниче ја се извињавам ако дозволите наочаре да доставимо Драговић Предрагу, пошто сам их добио непосредно пред почетак суђења да би могао да прати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може. Можете сад одмах предати, претпостављам, не знам да ли му сад требају одмах. Можете, можете.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево отвориће човек из судске страже, па то предајте.

Добар дан господине Тешићу, добар дан господине Вукашиновићу.

Господине Вукашиновићу, замолићу Вас да сачекате у ходнику суда да прво чујемо господина Тешића.

Сведок Вукашиновић Љубиша упућен је у засебну просторију, приступи сведок Боривоје Тешић.

Сведок БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тешићу да ли има промена у Вашим личним подацима у односу на оно стање од пре две године када сте сведочили у овој истој судници?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нема никаквих промена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да нема?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

Са подацима као у судском спису, упозорен, опоменут, па и на заклетву за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тешићу, ми смо Вас саслушали 15.12.2004. године у овој истој судници. И сада ћемо Вас саслушати, нажалост морамо поново неке доказе да изведемо у овом поступку, по предлогу одбране, било по службеној дужности, није битно, кажем саслушаћемо Вас поново као сведока, као и тада тако и данас дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питање чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле на та питања нисте у обавези одговорити. Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, дакле ништа не смете прећутати. У овом смислу Ви сте положили својевремено и заклетву за сведока, па Вас ја само на њу подсећам.

Господине Тешићу, само укратко, јесен '91. године Ви сте били командант једног батаљона гардијске бригаде, првог?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Првог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог јуришног батаљона, јел тако? То је, после би био јуришни одред, јел тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: То је значи први батаљон уједно био почасни, а после доласком у Вуковар значи био је први батаљон а касније су дали му име јуришни одред први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први јуришни одред?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Једна од чета, једном од чета у саставу вашег батаљона је командовао капетан Радић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била која чета?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Трећа чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали у саставу, претпостављам да је Гардијска бригада у то време имала само што би рекли активни састав, официрски првенствено, да ли је Гардијска бригада попуњена можда и неким резервним саставом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, приликом упућивања на извршење задатка у Вуковар, значи попуњена је до ратне формације старешинама и резервним саставом из грађанства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: До пуне формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали у свом саставу, у јединицама које су тада водиле операције на терену у Вуковару, да ли сте имали какве добровољачке јединице, јединице Територијалне одбране?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Поласком из Београда не, доласком у Вуковар, после значи извесног времена, у састав значи првог батаљона, тј. првог јуришног одреда за извршење борбених задатака ангажоване су јединице са тог простора, то су јединице ТО Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединице ТО Вуковар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам нешто знате рећи, оне су нам овде доста спорне у овој судници, чак и у смислу уопште постојања такве неке организације као што је Територијална одбрана и наравно у светлу тога што се предратна Територијална одбрана по оној замисли, фактички распала на неки хрватски и на неки српски део. Шта сте затекли од тих јединица ТО тамо, колико се Ви сећате? Колико је то људи, какве су то формације, ето у том смислу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ево господине судија овако, значи по доласку у Вуковар на састанку код пуковника Мркшића, значи у то време пуковника Мркшића, био је и командант ТО Вуковар, Дуле Јакшић и тако је представљен нама и тако се и опходио. Значи равноправно смо све присуствовали састанцима и договарали се око свих активности. Ја сам и у свом првом исказу рекао, значи негде отприлике, ја претпостављам, не могу да тврдим, јер много је времена прошло, отприлике негде почетак новембра, значи почетком новембра дошло је до смене, како и на који начин, кадровање нисам одлучивао, нити сам имао право. Вујановић Мирољуб је био нови командант до завршетка борбених дејстава у Вуковару.

Како су те јединице биле организоване, ми када смо дошли значи на простор Вуковара, добили смо водиче и на свим тим правцима где смо подељени били по одредима, тј. по батаљонима имали смо своје зоне борбених дејстава, напада и тако даље, био је део јединица ТО Вуковар, значи део. Тако да се на моја сва три правца где сам имао прву чету под командом Бојковског Саше, другу чету Зиројевић Зорана, трећу чету Радић Мирослава, биле су јединице ТО Вуковара еквивалента негде око, ја не могу сада, али негде од прилике око 30-так људи, ако се не варам, до 40 максимално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле неки вод?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Они су имали своју команду на Петровој гори, свако вече смо се значи заједно договарали, а командант ТО је значи у почетку борбених дејстава ишао на примање задатка исто код Мркшића као и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам у претходном делу поступка говорили о садејству са јединицама ТО, рекли сте да сте најпре са њима садејствовали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да су касније оне претпочињене?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Оне су биле само претпочињене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако то и даље стоји, јер ово нам Ви и јесте рекли у претходном делу поступка, ја бих Вас молио сам да нам објасните шта је једно, а шта је друго?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па не мењајући правац, задатке и остало, значи ми добијамо равноправно задатке. Говоримо сада о садејству, значи до извршења задатка добијамо исти задатак, значи заједнички радимо договарамо се и напредујемо, значи изводимо борбена дејства. Претпочињавање значи да се јединице извршавају мој задатак, као команданта јединице на том правцу, на том простору до завршетка борбених дејстава, само до завршетка, а ово је било класично садејство, значи ишли смо значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то добро схватам, садејство би подразумевало две команде, свако командује својом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Својим јединицама?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У почетку је значи две команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А претпочињавање је једна команда?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А после под једном командом до завршетка борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А у почетку је било две команде што је отежало и што сте могли вероватно сте, ја мислим да су вам, рекосте да су вам били доступни ови ратни дневници где смо ми команданти износили да имамо проблема у смислу командовања. Значи двојности у командовању почетка борбених дејстава, извршења одређених задатака и тако даље, што је отежавало извршење целокупног задатка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам знате ишта рећи о тој смени на челу ТО Вуковара, рекли сте да би то било негде можда почетком новембра, у претходном делу поступка сте нам говорили да би то било у другој половини октобра?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не бих стварно, ипак 16 година је прошло, али знам да је значи Мирољуб представљен, разлози који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је донео одлуку о томе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па једино може по мени, пошто сам ја ипак војно лице био, командант бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркшић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А то је Миле Мркшић, ако је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви, од кога сте Ви сазнали за то, да ли је Вас неко обавестио, ти су људи ипак у саставу вашег јуришног ореда и претпостављам да би требало да Ви први имате ту неку одговарајућу информацију?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Био је, Мирољуб је био на састанку у Негославцима и речено је да је он командант ТО, да је Дуле Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и Ви били на том истом састанку?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да, били смо сви команданти, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви команданти, када је речено?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај састанак код Мркшића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Изволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај састанак код Мркшића, на његовом командном месту?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Код Мркшића на командном месту, у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да су се тамо одржавали редовни састанци свакодневни, малетене увече у 18-19 сати, тако некако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија јесу у почетку борбених дејстава врло, готово свако вече, негде у том периоду као што и Ви кажете значи сатница, а касније је то било ређе јер смо добијали значи кроз писане заповести, добијали смо наређења за даља борбена дејства и док тај задатак не завршимо што каже док не избијемо на одређену линију, значи није имало потребе да се чешће састајемо. Једино ако се баш неки проблеми решевају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то је било на том састанку код Мркшића, да ли је то, та одлука, да ли сте имали прилике да је добијете и у писменом облику?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ево кажете добијали сте наредбе касније сте добијали наредбе и у писменом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, нити је имало потребе, господине судија, Миле Мркшић да извештава мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо сазнања овде, чули смо Мирољуба и то је неком лекарском документацијом потврђено да је он рањен почетком новембра, па је био пребачен на ВМА?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте једно време био је рањен, једно време је био ван строја, ван јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је замењивао? Ко је тада командовао?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Неки, «Чичак» су га звали, не бих знао. Стварно не могу да се сетим, нисам се ни прошли пут могао сетити, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да је «Чичак» био Јакшићев заменик?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па уједно је био и овога заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле промењено је само то прво командно место?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ништа на неким нижим нивоима?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли познајете из тог периода Станка Вујановића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Он је водио ту да кажемо једну групу јачине тако око 30-так, можда не знам да ли и мање јер ми никад нисмо имали спискове нити смо водили ту евиденцију, ни по питању исхране, по питању било чега значи да можемо да водимо то бројно стање и био је на правцу напада прве чете, значи то је улица Зелена се звала на правцу, Бојковски Саша. И ту је остао до краја борбених дејстава, до значи ослобођења Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ланчужанин Милан?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, звани Камени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Он је дошао нешто касније у Вуковар, по отпочињању борбених дејстава и довео је једну групу, што кажу да ли су добровољци, вероватно јесу, значи и био је командант те тзв. Лево Суподерице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колике су снаге они били? Шта је то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па исто негде отприлике јачине, мало ојачаног вода, значи 30-так до 40 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало јачег вода, и он је био у саставу које ваше јединице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Милан Ланчужанин је био на правцу напада треће чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Радића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само укратко, Ви сте о томе говорили у оном претходном делу поступка, али ево само укратко да поновимо шта нам знате рећи о евакуацији вуковарске болнице, каква су Ваша сазнања о томе, кад сте то дешава и како се то одиграло?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 19. у току дана, значи у преподневним сатима дошао сам до вуковарске болнице са делом снага, по наређењу пуковника Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да сте?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Изволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ја то добро сад схватам, Оперативна група Југ је захватала подручје до реке Вуке?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са северне стране је Новосадски корпус?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође до реке Вуке?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се вуковарска болница налази вама са преке стране реке Вуке, јел тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тачно. Међутим по наређењу Мркшића, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прешли сте и?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Прешао сам мост и кренуо, рекао је што пре изби горе код болнице, немој да ми уђу каже у то време рекао је «четници», да ми покољу људе тамо и да направе, каже, свашта. Обезбеди је и чекајте даља наређења. Тако да смо дошли горе без икаквих борбених дејстава, значи ја сам ишао том главном улицом која води ка болници, дошао горе и нашао сам Весну Босанац, обавио краћи разговор са њом и она је са још једним доктором дошла у Негославце, био је разговор код пуковника Мркшића на његовом командном месту, после једно пола сата, 45 минута, да кажем `ајде сат времена вратио сам је горе и остао сам у болници до обезбеђења хране и воде за све болеснике у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се све дешава тог 19-ог?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 19-ог, да и у међувремену кад сам дошао горе обезбеђење, значи а Мркшић ми је наредио, каже чим дође полиција, значи војна полиција и преузме обезбеђење, каже ви да се повучете са вашим снагама и да вас не видим горе, да будете на вашем месту. Тако је и било, горе сам заостао Пауновића, не Пауновића него заменика команданта батаљона полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Симића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Симић да, Миливоја. Заостао сам га код капије, значи и он је већ почео да поставља снаге, тако да док је стигла храна и вода, до вечерњих сати комплет обезбеђење је преузео батаљон полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је, која ваша јединица је вршила до тада то обезбеђење болнице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па ја сам дошао са делом снага, значи било је нешто то је да вам кажем то је више било оно у покрету како смо наишли горе, значи они су обезбедили, значи горе сам застао Бојковског Сашу са делом снага и тад сам му и рекао, реко обезбеди немој да ми реко неко случајно улети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био Радић са његовом четом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: То је било од прилике негде 2 сата, ето колико сам ја отишао до Негославаца, разговарао са Мркшићем у присуству Весне Босанац и вратио се горе и већ су снаге полиције биле ту. Значи то је, можемо да говоримо да моја јединица у ствари ја нисам ни обезбеђивао болницу, нити се ишта у то време дешавало у болници, то може и Весна Босанац да потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што овде је често на неки начин у сумњи јесте управо тај датум, Ви говорите о 19-ом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: О 19-ом, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како можете, на основу чега тврдите, на основу чега се сећате да је то било баш 19-ти?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па 18. смо избили на Вуку до вечерњих сати, ту смо остали, значи на тачно докле ми је и био задатак. Ту смо и били и 19. је значи негде у преподневним сатима негде око 9-10 сати Мркшић наредио да се можда и пре да се крене горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су борбе и фактички престале тог 18. па би то био не знам, пад Вуковара, ослобођење Вуковара, какогод то ко звао?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ништа се посебно није дешавало, на мом правцу да 100%, до реке Вуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте 20. шта се 20. дешава?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 20. ја сам се после тога, моја јединица повукла се значи у свој реон, значи захвата улице Светозара Марковића, Зелене улице, значи да смо у ствари почели са значи по нашем доласку у сам Вуковар, ту смо се и задржали, ту су нам биле и четне станице, командно место и ту смо били, тако да ништа посебно се није дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали Ви никаквих активности око болнице или што се тиче?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Око болнице отишао сам сутрадан пошто сам обећао Весни Босанац да ћу се појавити јер она је питала ко гарантује за безбедности тих људи тамо кад је Миливоје преузео болницу. Реко ја ћу доћи да обиђем, да видим шта је било и тако даље и чисто из људских разлога сам отишао значи сам, нашао сам Весну Босанац и људе из значи полиције, било је већ су били репортери, новинари телевизије и припремана је евакуација болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите о?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О 20-ом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21-ви?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 21. сам, то је 21. сам био у Београду ујутру сам негде око 8 сати дошао у Негославце и хеликоптером «МИ-8» сам отишао за Београд, на пријем код Кадијевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао неко са Вама или сте били сами?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Из моје јединице, ја сам, а поред мене на пријему су били значи командант Мркшић, ја, Мирољуб Вујовић, Петровић Бане, командант ратног ваздухопловства генерал тада пуковник, био је још један територијалац, не знам ко је и шта је, значи у униформи је био. Био је командант Новосадског корпуса, генерал, ако можете да ми помогнете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биорчевић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Умро је. Биорчевић. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вујовић био са Вама у хеликоптеру?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Изволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вујовић отишао истим хеликоптером са Вама?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако сте се и вратили?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, ја сам се вратио 22. а он је 21. се вратио, бар тако је речено јер није био са мном у хеликоптеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, а Ви сте остали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сам 22. се вратио заједно са Мркшићем, са «Газелом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су, како рекосте, у неком другом делу тих ратних дејстава јединице ТО биле претпочињене вама, да ли су Гардијска бригада се,

према оним ратним дневницима произилази, враћа за Београд 24. новембра, да ли су те јединице извучене из састава Гардијске бригаде и ако јесу, када?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Од 18. ја опет не знам сад да ли може да се схвати, 18. значи по завршетку борбених дејстава, значи све те јединице које су биле у нашем саставу остале су на својим позицијама, значи у оквиру града Вуковара. Ти територијалци су имали своје куће, живели су по кућама и тако даље. Значи, када смо водили борбена дејства они су долазили значи на одређене позиције, њихове старешине су прикупљале, заузимале борбени распоред и тако су кретали, значи говорим о томе. По завршетку борбених дејстава 18. они више нису били у нашем саставу нити су ми се јављали, нити су долазили на командно место изузев ето да се сретнемо, видимо или ако наврате поподне, увече, питају шта има ново, како сте и тако даље. Значи, није ништа конкретно се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Они нису, како да Вам кажем, нису били у саставу да могу да им командујем, да могу да их пратим и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је донета нека наредба у том смислу да се издвајају из састава?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте, постојала је једна наредба. Ја сам и прошли пут покушао да вам покажем је. Имам копију те наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је од 21-ог?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Она је писана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је она од 21-ог, јел тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Од 21. у 6 ујутру, где каже у току 21. извући доброваљачку јединицу Лева Суподерица и упутити га у састав 12 бригаде, 12 корпуса, крагујевачки одред, Шумадинац, не знам који су то, тенковска чета првог оклопног батаљона и тако даље вратити у матични састав јединице ТО Вуковар, претпочинити 80. моторизованој бригади. Значи ово је писано ујутру, раном зором у 6 сати, 21. и наставити каже са извршењем постављених задатака – обезбеђење и контролу заузетог простора у Вуковару, са тежиштем најосетљивијим објектима, општина, пошта, болница, МУП, образовне и културне установе. Сва питања око раздужења и издавања потврде и исплате регулисаће ПКПО орган, мобилизације и персонални орган код помоћника команданта за ФИП. Ово је потписао колико видим уместо команданта, Миодраг Панић, начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, имамо ту, имамо ту наребу.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И достављамо свим јединицама укључујући значи моју јединицу, укључујући ТО Вуковар и остале јединице које су ангажоване.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, имамо, имамо ту наредбу. Реците ми још ово, ако говорите о томе да су они, да је ТО Вуковар имао неку команду на Петровој гори, шта је то да ли су имали неки штаб, где је то било?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја нисам уопште улазио у то, нити сам знао чак ни где им је штаб. Код њих нисам никад био. Имали су значи, само знам да су имали своју логистику, знам да никад нису тражили муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису тражили никад муницију?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Муницију нису, једино при крају већ борбених дејстава, онда је мало тражена, иначе у почетку су све имали своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали кухињу негде?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Имали су све своје, никад нису били код нас на храни. Значи, од почетка до задњег дана до 18.11. нису били на нашој храни. Муницију су повремено, зависно значи од активности, колико испале метака што каже и тражили, нама је, ми смо морали достављати нашим војницима, тако да нисмо правили ништа, нисмо раздвајали их и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Антић је био неки шеф за логистику, бивши да ли директор или заменик директора «Борова», фабрике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неки вод минобацача или одељење минобацача?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не. Имали смо ми 60 и 82 мм у свом саставу, значи јединице Гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: То је формацијско наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што име Ђанковић Мирослав?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: За њега, њега ако је то, ако мислите на, Ђани звали су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђани?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Њега знам само кроз борбена дејстава. Значи, водио је исто једну групу, али био је код Радића на његовом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто код Радића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је сведок данас, а то је и у оном претходном поступку говорио о томе, да је од 18. новембра када су престала борбена дејства да су те јединице Територијалне одбране изашле из њиховог састава, да нису више њихове команде, односно његове, онај део који је био под њим, били у обавези да поштују, да ли је говорио о томе да је то једна усмена наредба колико сам ја схватио команданта Мркшића, да ли је он са том усменом наредбом упознао те припаднике Територијалних јединица, добровољачких јединица, које су биле под његовом командом тад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви заиста јесте овом приликом 15.12.2004. године говорили управо у том смислу да је то била Мркшићева усмена наредба, па ако то стоји, дакле ако при томе остајете и данас, да ли остајете при томе и данас?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватите као подсећање, тада то јесте рекли?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Вас пита заменик да ли сте Ви са тим упознали кога?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па нема потребе да упознајем ако је командант ТО био заједно са мном доле на састанку, што бих ја упознавао некога ако он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини ми се, ја могу то мало и да погледам сад да пронађем, ја сам записао тада, каже да је усмено сам то пренео Мирољубу и Каменом, да над њима више немам право командовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад би требало пронаћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека иду питања даље, па ћу ја.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Е овако господине судија, ако дозволите, сећам се да сам то рекао и стојим иза тога. У почетку су долазили и Камени и Станко на те састанке, ради баш тог садејства, значи не оно да бих ја командовао, него да се договоримо како да садествујемо, значи са првом четом, другом четом, трећом четом. Касније када смо, рекао сам када смо ту двојност командовања елиминисали, значи на састанке пошто сам добијао писано наређење, онда сам се договарао са Мирољубом и обично је Камени долазио зато што је ето водио да кажемо неку јединицу ту Лева Суподерица, да ли је било из састава ТО, мислим да није зато што је накнадно дошла, тако да из тих разлога су њих двојица долазили и договарали смо се и прочитам им наређење за даља борбена дејства ако је било, договоримо се шта треба да радимо, а они су после тога преносили својим потчињенима. Значи, то је опет желим да кажем да је то само значи ако борбена дејства почну, напад почне ујутру у 8 значи до 17, 18 часова, док траје напад заустављамо се, обезбеђујемо ту достигнуту линију, они поново иду у своје куће, иду својим породицама на Петрову гору, а на положајима је остајала војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да је питање заменика било у другом смислу.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зато сам и рекао да сам Каменог и овог упознао, шта су они ишли, да ли су они ишли у команду доле, шта су радили око тога, стварно не бих знао, јер мене то и није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта ми остаје, сад ми се намеће да је Вујовић био са Вама код Мркшића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То рекосте малопре, да је био са Вама код Мркшића на командном месту Мркшићевом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Кад је Јакшић померен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, што би он тамо ишао заједно са Вама ако је он потчињен Вама, ако је претпочињен Вама?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Само за борбена дејства, значи само током извођења акције, зато Вам сада објашњавам, ако почиње акција у 8 сати почињала, данашњи дан, значи ми се увече договоримо како, где да се нађемо, шта да урадимо и тако даље и то на пример ако траје акција до 18 часова дотле то, после увече идемо, нормално да идемо код Мркшића и он прима задатке ако има нешто да прими, значи заједно смо ишли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле у том смислу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У том смислу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико сам ја сада схватио, 2 пута је био, једном 19-ог, једном 20-ог, навратио до болнице, да ли је та два пута да ли је видео пуковника Вујића и мајора Шљиванчанина ту у болници, једног прво па онда другог, пуковника Вујића Богдана из безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо прво Шљиванчанина?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Вујића из?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сигурно знате, Шљиванчанина претпостављам да знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Шљиванчанина знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е `ајмо прво у односу на њега, пита Вас?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Шљиванчанина сам овако, видео сам га на мосту, онај чувени снимак кад је био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад држи говор онај, испред Црвеног крста?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Е тад је био. Кад је то било не бих знао. Ја мислим да 20-ог, није битно и 19. могуће да је било пре, а 20. сам га видео у кругу болнице, е сад ако је то ја не могу сад да повежем, ако је то било оно кад је са оним у болници причао му, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са «лекарима без граница»?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са «лекарима без граница» или тако нешто?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да, «лекари без граница», да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је било 20. јел?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па ја претпостављам, не могу тврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да ли знате ко је?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Али сам га видео горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Богдан Вујић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Богдан Вујић, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да требало би, у то време пуковник безбедности и тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, онда мешам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда не знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не, њега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сам мислио неки други Богдан што је имао ожиљак један овако.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је други пут кад сте били, да ли су били представници Црвеног крста ушли у болницу, у унутрашњост да ли сте приметили?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Други пут кад сам био, кад је почела припрема за евакуацију, комплет је Црвени крст био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи били су горе да, а вероватно сте из дневника видите да су они значи ја се извињавам ако може, ја мислим да су 20. су они били горе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, кад сте Ви били други пут, да ли је било представника Црвеног крста у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже да јесте.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не бих знао, ја сам видео овога човека што је био са.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, у реду. А овај, сад оставимо то, нема везе.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да, само реците, могу да пратим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли овај Вујић за кога сам Вас сад питао, он је имао неки, неки псеудоним војни «Бранко», пуковник «Бранко»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори, добро можемо и тако, да ли Вам што говори пуковник «Бранко»?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам то што говори?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим. Браниоци?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сведок је говорио о неком састанку у Негославцима, па ме интересује кад је био тај састанак у Негославцима где је он био присутан и наводно је био Мирољуб Вујовић присутан и Мркшић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Сад не бих могао да се сетим кад је који састанак конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, о ком састанку говоримо пошто их има више?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па о том састанку где је он говорио, где му је предочено да је Мирољуб већ командант ТО-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па онда мора да нам каже кад је то било.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па не бих вам сад могао рећи, а поново не могу да сад кад би ме питали тачно тог датума.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Отприлике ми кажите, отприлике ми кажите, отприлике ми кажите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, рекао је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па не бих вам могао рећи.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Који месец, која година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро то је сведок рекао, почетком новембра, он мисли да је то почетком новембра.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Вероватно је почетком то било, да ли то је сад 5-ог, 6-ог, 10-ог било.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: 5, 6, 10?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па не бих знао, зато Вам кажем.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: А јел знате да је Мирољуб био рањен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна, рекао је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја зато и кажем не могу вам рећи у вези тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да зна да је рањен и да је био на ВМА.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, да ли зна кад је био рањен, нисте га питали то председниче, кад је био рањен, да ли то зна?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам, што бих знао.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Зато што.
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зато што га је у то време мењао други човек.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Господине Тешићу Ви сте говорили да је.
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Пошто ми није био потчињен.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да сте чули да је Вујовић Мирољуб постављен за команданта ТО половином октобра, сад говорите да је то почетком новембра?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новембра, тако је, тако је.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Зато ја Вас то питам.
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зато што кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питао сам ја то сведока браниоче.
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 16 година је прошло, па таман посла то што сам преживео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, господине Тешићу да ли можемо евентуално да на овај начин пробамо да се вратимо у те дане, ако се можете сетити да ли је у моменту када је рањен, знате да је рањен, знате да је рањен Вујовић, знате да је рањен, то није спорно, то сте нам малопре рекли, ево и сад потврдили.
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, чуо сам да је рањен, али га нисам видео ни.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада био командант ТО или није, разумете?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Био је тада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када је рањен да ли је?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Био је тада зато што га је «Чичак» мењао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле «Чичак» га је мењао?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: «Чичак» га је мењао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли има сведок неког сазнања да је наводно пуковник Мркшић поставио Мирољуба за команданта ТО-а 20. односно 21. новембра, према исказу сведока Трифуновића? Да ли има нека сазнања о томе?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не бих могао, не да не бих могао, него то би било апсурдно да 21. новембра га поставља, он може да га именује званично наредбом ако је нешто не знам ни ја сад, не знам шта хоћете, шта желите.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите у ком смислу.
АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Поставите Ви питање председниче.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоће бранилац да Вам се предочи, уствари, да ли знате ко је Трифуновић Радоје?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Трифуновић?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радоје, мислим да сам, јесам добро рекао, Трифуновић Радоје да, јел знате ко је то?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Био је оперативац у штабу команде бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је. Он је човек који је водио ратни дневник. Он је човек који је радио ту врсту послова, оперативних послова у штабу и он нам је говорио да је Мркшић ту наредбу о постављању Вујовића за команданта ТО донио 20. новембра, да је то њему рекао и да је он ту наредбу написао и да је сигуран да је написао. Нема је ни у архивама и тако даље и тако даље, али је он сигуран да је ту наредбу дакле оно откуцао као наредбу написмено и да се то дешава, највероватније 21. да је отпремљена, дакле у писменом облику да му је 20. то Мркшић рекао, а да је 21. сигурно отпремљена и у писменом облику.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Свако стоји иза својих поступака и наређења, али једино ако је негде појавио се проблем ко је командант ТО.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па то је уопште, па то је проблем Тешићу.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Али значи тврдим, Трифуновић може да стоји иза својих поступака као што ја стојим иза својих. Ја тврдим да је Вујовић значи да кажемо у новембру месецу био командант ТО, ја то тврдим и ако треба да одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, а сад је питање кад у новембру?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па добро у новембру, када, Тешићу када у новембру?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Најбоље ће дати податке господин Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблем је.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблем је у томе кад у новембру, јер Вујовић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Е сад да ли је то 2. новембар, 5. новембар, да ли је то 25. октобар, можда и 10., 12.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Али зашто избегавате да кажете да је можда 21-ог, 22-ог?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Изволите?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: А зашто Тешићу не кажете 21-ог, 22-ог, да ли је то могуће, да ли се тада могло десити?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Откуд ја знам, пазите ја сам био само командант батаљона.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Е па тако кажите онда, да нисте сигурни онда.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Откуд ја знам шта је Мркшић писао и шта је Трифуновић писао.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па немојте онда говорити.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја нисам био старшина команде, него сам био командант једне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате кад смо већ код тога, сачекајте браниоче. Кад смо већ код тога да ли знате, сарађивали сте и са једним и са другим и са Јакшићем и са Вујовићем, шта је разлог смене Јакшића, разумете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: То не бих знао. Мени су обојица били драги, и остали су ми драги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке објективне потребе да се тако што ради?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не би стварно знао шта је у питању, да ли је политика шта је у питању ја не знам. Значи, ја имао сам коректан однос и са једним и са другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер мислим ако је Јакшић добро радио свој посао остаје ми нејасно што би га неко смењивао, разумете, ако је у реду и зато питам?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Најбоље Мркшић или неко ко је предложио то, он би најбоље дао одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите браниоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изивињавам се. На записнику од 15.12.2004. године, сведок је рекао да је управо он рекао да има проблема са командовањем у односу на Јакшића, да он избегава команду и да је то разлог због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која то би страна колега?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па то је било, није само, нисам само ја него су и многи други говорили на својим правцима да имају проблема са њим, ангажовање јединица ТО.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је оно што је ушло. Дозволите само, то је оно што је ушло у записник, то је Ваш исказ, то нисам ја измислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је добро примећивање. Да, добро. Наставите браниоче па ћемо.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па само да питам још један пут сведока, сведок сарадник «број 1» је изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није још.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, није још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро. Па ћемо га поново звати онда, шта да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро ако буде потребе, зашто да не. Господин Тешић је ту у Београду, он није никакав проблем. Одазваће нам се поново, јел тако господине Тешићу, ако буде било потребе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја се извињавам ево само ако можете из ратног дневника. Команданти каже јединица, известили, није командант него команданти јединица, значи можете слободно да погледате, да имају проблема са делом добровољаца, е сад како је Трифуновић то крстио добровољци, није само добровољци, око укључивања у напад. Наређено је да поступе по наређењу и продуже напад, ево његов потпис, Трифуновића. 16.11. пазите, зато сам и нисам ово напамет причао, ја сам рекао да сам имао проблема и тако даље, сигурно, е сад у које време је овај било не бих вам могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите браниоче.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро ја нисам завршио, пошто сам прекинут. Хтео би да поновим то питање, да ли, по чему је сведок сигуран да је то било или половином октобра или почетком новембра, а није било после 20. новембра? Шта је то њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет пети пут исто питање.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па судија, он не одговара уопште мени. Он не зна кад је састанак, не зна ништа.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зато што је. Господине судија. Пазите, писано је наређење мени није ми дужан командант доставити мени, како мени достављао документа за борбена дејства, тако је достављао и команданту ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, оно што Вас пита бранилац.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не, ја Вас питам нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тешићу, господине Тешићу, оно што Вас пита бранилац јесте ово, ако је прошло толико времена па је разумљиво да се то мало тешко временски лоцира и опредељује, шта је то што Вас опредељује и руководи да кажете било да је то било половином октобра, било је да је то било почетком новембра, разумете за сваку ту такву тврдњу претпоставка је да треба да имате неку повезницу у сећању због чега би то било баш тада?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зато што се Дуле Јакшић није појављивао на командном месту у месецу новембру, командном месту команде бригаде, значи више се он није појављивао доле нити је ишао на састанке. Значи у новембру месецу није се појављивао.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: И по томе сте Ви закључили да је Мирољуб Вујовић постављен за команданта ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него да је то било кад је било.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па немојте Ви судија, тако каже он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Он каже тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па немојте сада, ако сте завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо сугестију, није био микрофон укључен, хвала колега, у реду је. Наставите браниоче.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Нећу поставити више ни једно питање за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле 9 страна, последњи пасус ово што сугерише колега заменик, Ви одговарате на моје питање у смислу ко Вас је обавестио да је извршена та смена, да ли Вам је то рекао Вујовић, Ви одговарате: «не, не, присуствовао сам једном састанку доле где је уследила припрема за ту смену, где се говорило ко би могао примити и тако даље и предложено је да, значи ја сам исто изнео свој став, да би с обзиром на тренутну ситуацију и тако даље, да Дуле Јакшић избегава да кажем ту командну одговорност, функцију, што ми је отежавало тај рад и ту сам команду и то је евидентирано у дневник, значи да сам извештавао да имам проблема са командовањем Територијалним јединицима и уследила је после смена и одређен Мирољуб Вујовић у команди Оперативне групе», како Ви рекосте Оперативне групе Југ у Негославцима.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја сам Вас питао шта је то, шта је то да ли можете по томе да се сетите па да нам кажете због чега је дошло уопште до смене на месту команданта ТО?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па вероватно су и други фактори утицали, ја стварно не знам који су, али кажем ми смо извештавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви рекосте не знам, а ево тада сте нам кажем говорили ово.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да ми смо извештавали редовно Мркшића да смо имали одређених проблема, на пример да неко крене се у борбена дејства, да се направи два, три дана паузе и тако даље и тако даље, значи били су ту проблеми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дакле да ли ово стоји, ово сад што сам ја прочитао?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Шта је сведок, који чин је сведок имао тада у том периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па рекао је то. Поновите.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мајор.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Јесте Ви полагали мајорски испит?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тада не.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: А пре тога?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Полажете мајорски испит, јесте полагали, кажем, мајорски испит пре тога?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесам.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Јесте Ви, кад сте полагали мајорски испит, учили војне прописе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли сте учили прописе којима се регулише питање Територијалне одбране?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Којим прописима је регулисано питање Територијалне одбране?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не морам сад да Вам то говорим. Ја сам дуго већ из те бранше отишао тако да не могу Вам сад говорити.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Па Ви сте, колико сте били војник, односно колико сте били на служби у ЈНА, Војсци Југославије, Војсци Србије и Црне Горе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад браниоче ако га још питате коју оцену је добио, стварно ћу одбити то питање.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не, не, немојте судија ово је врло битно питање, верујте ми и заиста ја морам због мог колеге који је одсутан морам, наравно мењам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте да схватимо ово као неки.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Значи којим прописима, знате ли, је било регулисано питање Територијалне одбране?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не би желео да Вам о томе причам.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не би желели, добро. Али сте учили те прописе, знате ли Ви како се поставља командант Територијалне одбране?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не одговарам на та питања, рекао сам. Нисам на мајорском и нема потребе.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ви нисте овде, молим Вас судија да упозорите сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не мора. Господине Тешићу потпуно сте у праву. Уопште на ова питања не морате одговорити.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Зашто судија не може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што није, какве то има везе, ево ја слушах било је 5, 6 питања, какве то има везе са предметом овог претреса?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ево сад ћу да Вам кажем какве има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок, сведочи нам о стварима из тог времена.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Сведок говори о Територијалној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је организација ТО, да ли је, којим законом је то организовано и тако даље.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Сада сведок говори о Територијалној одбрани, ко поставља Територијалну одбрану и тако даље, сведок је официр, официр најелитније јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који говори о својим сећањима.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Који мора да зна како се поставља Територијална одбрана, односно ко може бити командант Територијалне одбране и како се поставља, ко руководи и на који начин се Територијална одбрана укључује у командовање, односно претпочињавање и шта то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче али то још увек не мора да значи да се ствари морају у животу остварити на начин прописан законом, може се десити и нешто друго и сведок нам говори о својим сећањима. То можете прихватити или не прихватити, али немојте на тај начин стварно, немојте настављати у том фону.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Судија Ви цело време, Ви цело време сте бранилац, односно адвокат сведоцима у оном делу који Вама не одговара, ја би Вас заиста молио да заузмете неутралност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што мени не одговара, браниоче немојте, нећемо настављати.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да заузмете једну неутралност и дозволите браниоцима да поставе питање. Може он да каже не одговара, али ћемо онда ценити његов кредибилитет, тог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јеврићу ја сам ова питања схватио као уводна, чак сам и рекао претпостављам да су то нека уводна питања.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не врло важна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да питате, ја не мислим да је то нешто важно, па ћу да одбијем питање.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тражите одлуку већа и тако идемо брже.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Одлуку већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тражите одлуку већа?
АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Тражим како да не. Свако питање, одлуку већа.

Одбија се ово питање браниоца Јеврића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли Мркшић као командант може да поставља команданта Територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то сведок зна? Разумете? Да ли Ви имате сазнања да ли командат бригаде може да поставља уопште, може да поставља да је то у оквиру његових ингеренција као команданта бригаде, да ли то знате или не, само Вас то питамо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па претпостављам да може, с обзиром да је одговоран за ту зону одговорности, претпостављам.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: На основу чега претпоставља? Да ли он то зна или не зна, пустимо претпоставке? Ако претпоставља зашто претпоставља, ето сад питање јасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је зато што је као командант зоне одговоран за ту зону?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само због тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чули смо.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Реците ми на који начин је обавештен да је тај «Чичак» неки замењивао Вујовића, шта то значи «Чичак» замењује, на основу чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зато што је био и раније заменик код Јакшића.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: А да ли је Вас неко обавестио да је он сад заменик Вујовићу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Шта има да обавештава.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли Вас је обавестио или не, немојте ми сад објашњавати? Да ли или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок каже, био је заменик код Јакшића и остао је заменик, није извршена.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Остао је заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На моје питање рекао је да није извршена смена на нижим, на другим нивоима, помоћним, не знам ни ја, него је само на месту команданта.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли га је неко обавестио о томе да није извршена смена на нижим нивоима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Присуствовао је састанку, сведок је рекао, браниоче ја не. `Ајмо овако да се договоримо, да ја не понављам одговоре сведока јер ми се чини то бржим, то ми се чини бржим него да одбијам, да улазим у ону

варијанту одбијања питања, али ево поновићу. Сведок је рекао да је присуствовао том састанку када је извршена смена.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је тада речено на том састанку да је по свим нивоима извршена замена или да није извршена замена? Да ли је баш све конкретно на том састанку речено?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ви мислите да може у то време да се ради тако и да се прича о тим стварима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Тешићу реците само.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја се извињавам Вама, али.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само према судији се окрените, само према судији се окрените, немојте према мени ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бранилац хоће мало шире.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нема разлога, значи, командант ТО ако је присутан тамо и каже, сад већ и ја сам, Дуле Јакшић није више командант, мењаће га, замениће га Мирољуб Вујовић, шта има више да се полемише о томе, нисмо полемисали, нисмо и сад да он каже сад ће доле по дубини и тако даље, то није радио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас пита бранилац да ли је сад ту били приче, сви остали остају или не?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Није уопште помињано доле по дубини ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Па то вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је произашло из казивања сведока, али Ви желите да то сведок понови.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не, да појасни сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Видим сведок је овде рекао да му је Мркшић рекао да иде према болници, да не уђу «четници» и тако даље, да ли је њему познато да је неко од ових припадника, од ових грађана који су били претпочињени њему и тих добровољаца, да ли је неко чинио нека клања и тако те врсте, пре тога, те болнице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Одакле би ја то знао.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не, да ли Вам је познато или није, само кажите?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да је раније чинио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су припадници, не грађани, него припадници каквих добровољачких јединица, ТО Вуковара, тих неких дакле јединица које су Вама претпочињене које нису јединице Гардијске бригаде, да су ти припадници евентуално пре ових дешавања о којима ми овде судимо вршили каква кривична дела, ратне злочине?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или слично?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Који би «четници» то могли пре њега доћи до болнице, ови о којима говори Мркшић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате, да, да ли имате неких сазнања те врсте, кажете да Вам је заиста Мркшић рекао да заузме болницу да не би упали неки «четници» па направили покољ, како рекосте поклали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко би могао то, које јединице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Вероватно оне снаге које су ишле у сусрет нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сусрет, дакле из Новосадског корпуса?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, горе од Борова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Значи то се није односило на ове јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овамо са ове стране сте Ви били први?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ја добро разумем, јел тако, Ви сте били први и једини који је прешао Вуку?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Уз пуно уважавање свих команданата јединица и тако даље, молим вас, стварно никоме длака са главе није фалила до момента преузимања болнице од стране војних лица. Господине судија ја Вам искрено то говорим, значи ни од кога. Нити је Мирољуб, нити је Станко, нити Камени, нити било ко други, нити моји команданти, командири у то време, значи никоме длака са главе није фалила и то стојим иза тога, Весна Босанац то може потврдити, ништа више.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ви сте га питали, он није видео никакву наредбу писмену, то сте га питали, остало ће га питати ови, ја се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Дозет.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молим Вас да питате сведока где се налазио 20. и 21. у вечерњим часовима?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 20. у вечерњим сатима отишао сам у команду, тад сам добио значи обавештење да ћу ићи у Београд на пријем код Кадијевића и тад сам задужио шарену униформу, први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ону маскирну?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Маскирну, да. А 21. цео дан сам био у Београду пре подне значи на пријему Савезног секретара, на ручку у Топчидеру, поподне у мом дому, у стану, пошто ми је супрузи рођендан, значи 21. новембар, Аранђеловдан, а 22. смо у току дана, с обзиром на лоше временске услове «Газелом» вратили се Мркшић и ја са пилотом и копилотом у Негославце.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Извињавам се, нисам добро чуо, дакле 21. није био на територију Вуковара?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео дан је био у Београду, тако каже.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је било случајева након завршетка борбених дејстава да у његову команду војници из његове јединице или из других јединица доведу заробљене припаднике ЗНГ?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нема шансе, нити сам упознат док сам ја био горе, нити изузев једнога у току борбених дејстава, не знам му име, процесуиран је и предат у Негославце у команду. То је на правцу капетана Зиројевића, један припадник ЗНГ-и.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли овај сведок познаје окр. Љубоју и окр. Милојевића?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не. Овај не знам како се презива, тај што је предат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас бранилац да ли познајете овде окривљене Љубоја Марка и Милојевић Предрага званог «Кинез»?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: «Кинеза» да, али не знам име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Кинеза» знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: «Кинез», да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао «Кинез», само извињавам се браниоче?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мршав, црн, негде из реона Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Моје висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 187.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећа можда момента да је у било ком периоду новембра месеца, односно Милојевић дакле «Кинез» и још један припадник исте јединице довео неког заробљеног припадника хрватске војске у његову команду?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не сећам се ко је довео, али знам да је један био значи доведен у команду и потпоручник, полицацајац значи који је обезбеђивао командно место, Предраг Стефановић је значи са истим отишао и предао је у Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било, октобар, новембар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па негде од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда нешто ближе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па у новембру месецу, пошто је већ Зиројевићева чета, с обзиром на сужење фронта, полако се извукла била из борбених дејстава, капетана Зиројевића, јер он је био да кажемо ишла је прва чета, а сад говоримо у правцу према реци Вуки, значи гледајући према вама, значи Бојковски, Зиројевић и на левом крилу Радић. На том правцу Зиројевићевом је тај пијан упао у кућу где су они били и они су га довели мени доле, затим је тај потпоручник полиције, војне полиције исто га одвео и предао надлежним органима у Негославце.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче да не бих на неки начин злоупотребавао процесна овлашћења и евентуално малтретирао сведока,

предлогом да дође поново на суђење ја предлагем да му се предочи начелно одбрана и окр. Љубоја и окр. Милојевића, који тврде да су овом сведоку 20. или 21. новембра предали овде саслушаног сведока, а припадника ЗНГ Вилима Карловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, управо то.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да не предложемо ново саслушање.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја стварно 20-ог, 100% у вечерњим сатима значи око 18 часова сам био на командном месту доле у Негославцима.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па у командном месту да су и предали.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Пазите 21. сам био у Београду, значи то тврдим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли је могуће 20. у вечерњим сатима?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нема шансе, зато што сам дошао са униформом горе и чекали су ме командири чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај један једини случај заробљавања некога?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Само тај једини случај што сам Вам изнео господине судија, али који датум не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у време извођења борбених дејсатава, да ли су борбена дејства још била у току?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Била су, била су 100% јер то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ово је тачно што је бранилац сад у форми питања Вам поставио, то јесте, то јесу тврдње.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја не могу да тврдим ко је довео, да ли су они довели тог човека или нису довели, стварно не могу да се сетим, али знам да је један био 100%, значи 100% и 100% је прослеђен у Негославце. О ком човеку се ради, не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала немам више питања.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Можда га је баш «Кинез», можда га је «Кинез» баш довео, али су борбена дејства још била јер од 18. господине судија ништа се дешавало није нити смо било ког имали код себе заробљеника, него је већ почела евакуација становништва у аутобусе, значи на мом правцу су долазили аутобуси и водили су их после сам чуо у «Велепромет» и не знам ни ја где су све вођени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је сведоку познато да ли је ЈНА водила евиденцију о томе какво је бројно стање било код, како каже добровољаца, односно јединице Лева Суподерица? Да ли је знао тачан број војника и да ли се подносило бројно стање сваког дана, да ли по именима и презименима су знали ко је у тој јединици и како је то изгледало?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија, сва лица која су током борбених дејстава, како је јединица нарастала пролазила су кроз орган за мобилизацију и попуну команде бригаде и оне су водиле евиденцију тих лица

и тако смо горе прихватили и добијали, значи долазило се аутобусом, до улице Светозара Марковића, значи до командног места мог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, да ли сте Ви као командант првог батаљона, односно првог јуришног одреда знали свакодневно бројно стање Ваше јединице, односно Ваших јединица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Моје да, првог батаљона да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то подразумева да знате и бројно стање Вама претпочињених јединица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У начелу да, ал никад нисам проверавао да ли је то 30, 35.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте добијали оне дневне извештаје о бројном стању?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прве чете, друге чете, треће чете, не знам ни ја, ових Ваших редовних јединица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мојих редовних јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ових Вама претпочињених?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Имао сам бројно стање моје јединице свакодневно и због хране и због свега, знате, али ових других јединица не, јер нису били на храни, нису били на спавању, нису били ништа, тако да нисмо их ни водили.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Конкретно Лева суподерица, рекао је чини ми се јединица око тридесетак људи?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30 до 40, да.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: С обзиром да то није велики број људи, уколико би 5, 6 или 10 људи одлазило на одсуство, коме би се они јављали, ко би евидентирао њихов одлазак?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Све по питању напуштања ратишта и остало било је у надлежности команде бригаде и они су морали проћи доле кроз Негославце, доле је био пункт, значи све остало је било у надлежности органа безбедности, у то време мајора Шљиванчанина и јединице која је радила у обезбеђењу и држала пункт, а ТО, нисмо имали никакве везе с тим. Значи, искључиво је била надлежност команде бригаде да људе из Територијалних јединица пуне у посету јединицама, и тога је било, то знам, ишли су људи али није било наше, зато што нам нису ни били потчињени, него је то радила команда бригаде, то можете исто проверити преко мојих колега.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: И где би се евидентирали ти одласци, да ли је ико записивао по имену и презимену?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У батаљонима не, у одредима можда.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли знате да ли је неко други записивао када би?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не могу да тврдим шта су они радили, дал су они водили евиденцију, ал морали су на нешто изаћи, вероватно на неку

дозволу, јер су морали проћи Шид, по мени је логично да имају нешто, неки папир.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли из те јединице, из Леве суподерице спомињали сте неке људе, да ли можда знате неку Драгицу Масстикосу, значи жена која је била добровољац или Масникоса?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јел она имала неки чин, јел она командовала некоме?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Драгицу сам упознао зато што је била жена и видео сам је једном код Станка у дворишту. Нисам је видео у борбеним дејствима и касније сам чуо ако се ради о тој особи да је негде у реону Братунца погинула.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли Вам је познато дал је имала неки чин, дал је командовала неком?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Командовала сигурно није, а чин исто не знам.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Само још једно питање. Након престанка ратних дејстава, значи то је описано као 18-ти, мада видимо да је ту било неког претпочињавања 21-ог, званично, ко опет у том периоду, значи у та три дана од 18-ог до 21-ог, води рачуна о бројном стању Леве суподерице, да ли ико води рачуна о бројном стању, да ли ико евидентира да ли неко долази, да ли неко одлази, да ли се неко демобилише, да ли неко иде на одсуство и тако даље?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: На то питање не бих могао одговорити. Што се тиче моје јединице 18-ог, значи ја сам и водио, значи, не бројно стање, него водио рачуна о јединици.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Не о Вашој јединице, него Леве суподерице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А те јединице, не.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Значи нико, по Вама не знате да ли је ико водио?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не бих знао.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, браниоци, оптужени?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Једно техничко питање, где би можда сведок могао да нам помогне. Ратни дневник и оперативни дневник су два различита дневника која се воде. Како технички изгледа уписивање у оперативни дневник, ко уписује податке и када се уписује време уз податке, када се нешто ставља у дневник, да ли је то време када се тај догађај који се уписује одиграо или време када се сам чин уписује, ако сте разумели питање, могу да поједноставим ако је компликовано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да сте разумели питање?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесам разумео, али не могу ништа да тврдим сад, да ли једно или друго, то би ипак морали питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако Ви евентуално знате, имате сазнања пошто јединица ранга батаљона треба да води по прописима јел тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, на нивоу бригаде и више, бригаде и више, оперативни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам нешто био убеђен да иде и батаљон, добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи нисмо водили ни на нивоу батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батаљон није у обавези да води дневник?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, није у обавези, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: То тврдим сигурно, тако да, оперативни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ратни, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ратни да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је најнижи ниво на коме се води ратни дневник?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Најнижи, јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи то смо водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде нек сам био пола-пола у праву.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да и то је предато било команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад само ако ишта знате везано за то, технику рада, Ви као командант сте наравно одговорни и за тај део, и за тај сегмент, јел тако, да се тај ратни дневник води, да га Ви потпишете и предате јединици и тако даље, и тако даље?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ево сад ћу Вам рећи како сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас то пита бранилац, каква је техника вођења, Ви сте издали неку наредбу којој је место да се евидентира у ратном дневнику?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то евидентира, да ли је то оно што се евидентира у дневнику оно време, има рубрика тачно време, да ли је то време кад сте Ви издали наредбу или је то време кад је овај који води дневник, тај ћата, кад је он то уписао?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зависно од сплета околности. Мој ратни дневник није водио никакав ћата, значи четни евидентичар или не знам ни ја батаљонски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то кажем, тај неко ко то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Водио је мој заменик, заменик је водио. То је био капетан I класе, када је на командном месту, значи обично остане он на командном месту ради везе, ради свега другог и она наређења и остало ако сам ја на лицу места нешто му саопштио, он упише у ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тог тренутка?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И ја га само потпишем са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог истог тренутка?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Парафирам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уписали тог истог тренутка?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Истог тренутка, ако је, ако се нешто у току дана решавало он пише као, буквално као онај извештај, знате, дана тог и тог нападали смо, извршили смо на пример задатак по акту број тај и тај, командне бригаде и заузеле позицију, ту, ту, ту, значи по завршетку кад се скупимо увече напише то, опет погледам да ли је то то и потпишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, али сад она рубрика време уписа тога, 20 и 35 рецимо тамо стоји, шта то значи, а задатак извршен у току дана?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, тачно је па не можемо ми нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то време самог уписа те белешке у дневник?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, време уписа у дневник, да.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јел се разликује време уписа у дневник, са временом када се нешто догодило, да ли се онда када се евидентира догађај уписује додатно када се тај догађај и одиграо, разумете, ако се нешто уписује у дневник, у 22 сата на пример, догађај се одиграо у току дана, да ли се онда напомене да се тај догађај одиграо раније и у колико сати се одиграо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Овде имате образац ратног дневника, ми смо на основу тога, ми нисмо имали овакве обрасце као што је вођен у команди бригаде него смо имали своје ратне дневнике, свеске, са рубрикама, место, датум и време, опис догађаја и потпис лица које је унело податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И примедбе, значи то је код мене водио капетан Стијаковић, тај ратни дневник и он потпише, ја могу да парафирам овде да сам упознат и тако даље, значи у изузетним случајевима кад није на свом, на командном месту, случајно није због неких других ствари, а ја сам већ негде у оквиру јединице на неком правцу, онда се значи накнадно упише тај догађај кад је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас пита бранилац у ствари, кад се временски?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У начелу у изузетним случајевима се уписује накнадно са временом кад се тај догађај десио знате, а у свим оним случајевима мора на лицу места да се упише оно што се нареди у ратни дневник ако сам ја ту на лицу места, не знам да ли ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи може да се деси у изузетним случајевима да нисмо ни ја ни он ту, али је видео он у 16, 14 часова сте ми поставили ово питање, ја сам га евидентирао, ја ћу после од 16 часова, али то је изузетни случајеви, то је таквих господине судија можда било пар случајева, е толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље молим, прво Ланчужанин, па Вујановић, видим Вујовића, добро, господин Ланчужанин. Молим, немам ништа против, ајте изволите господине Вујовићу, нека господин Вујовић крене, Вујовић, па Вујановић, па Ланчужанин, па Милојевић.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јел могу да се окренем да видим човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јел могу да га видим, нисам га дуго видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, видећете га свакако, ево, наравно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам само да средим. Нећу дужити без обзира на лап-топ. На страни десетој, у ствари то не морам ни спомињати пошто је сведок већ данас напомињао, да је 18-ог, значи у вечерњим сатима, да су заузели овај центар града. Па затим каже да је 19-ог, добио наређење да пређе Вуку са делом јединице али то говори, није сад напомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кренули тамо напред. Што? То је избио рејон болнице.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако, да, 19-ог, каже сам добио наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако немој да ми неко тамо уђе и да направи масакр, јер нико нас неће оправдати?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А данас је рекао да ми четници не уђу тамо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, небитно, то нисам ни мислио то, јер каже примио сам наређење путем средства везе и ту је био непосредно Саша Бојковски и упутио сам га у тај реон, па је питање, да ли од 19-ог, пре одласка у болницу, значи до 19-ог, тог 19-ог, пре одласка у болницу, чета Бојковског била на положају или је чета од капетана Радића била на положају, на реци Вуци, пошто каже Бојковски је био тамо, ко је био тог 19.11., значи на положају тамо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мирољубе, 18.11., смо избили на реку Вуку, 18-ог смо попили шампањац горе на, мислим да се зове Милово брдо и то има ТВ снимак и тада нам је јављено да се снаге Хрватске предале и, значи везом је јављено и на простору чувеног торња, водоторња, тад је било то весеље 18-ог, Мирољубе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Митница?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи тог 18-ог је јављено исто навече да је и Митница предана?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, то је, да, сећате се има ТВ снимак тог дела где тачно стоји и зна се ко горе стоји од нас.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи тог истог датума навече када је, предвече или навече, кад је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И ту је био, извињавам се Мирољубе и Шљиванчанин ако се сећаш 18-ог и после тога је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, добро, само да завршим питање, сећам се.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И после тога је он отишао тамо према Панићу, код тог водоторња и даље га нисмо видели тај дан.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се сећам зато што је Шљиванчанин директно мене питао и то сам напоменуо да неко од мештана да дам да иде с њим да су се наводно предали ЗНГ у болници, то знам.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 19-ог Мирољубе.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али, извињавам се, само значи то 18-ог смо рекли сад је сведок рекао, тад кад је, пало се у центру, јел тако, кад се сишло у центар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па не знам доле Дрвена пијаца а горе, јел Милово брдо се зове, она је највиша тачка?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Милово брдо, да. Ајмо да се вратимо на питање, или ћете Ви питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је питање господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Питање је, ја сам питао у ствари за 19-ти, сад се сведок значи вратио се назад па је рекао за Митницу.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ма нисам, нисмо били Мирољубе на Митници.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, небитно, 19, идемо се вратити на питање.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У животу нисам био на Митници.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да се вратимо на питање, извињавам се. 19-ог ујутру сведок је рекао да је тамо био Саша Бојковски, па питам да ли је и његова јединица била на положај на реци Вуци, тог 19-ог када је он ишао у болницу, тада га је Мркшић обавестио да мора прећи у реон болнице, да ли је Бојковски био тамо или је била чета капетана Радића или нека друга јединица из његовог батаљона или нека ко зна која јединица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мирољубе, ево сад, слушајте ме добро, 19-ог кад смо били код моста, тад сам добио наређење од Мркшића, да одрадим оно како је наредио, значи да избијем горе што пре и тако даље, позвао сам преко радио станице Бојковског, радио станице, пошто нисам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А чија је јединица била доле?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам га видео тог момента ту, значи ми смо завршили борбена дејства сви смо били горе код моста, мора да, нема разлога, овде смо да причамо истину.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, него, ја не знам која је јединица била. О томе се ради.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И Бојковски је, на који мост, да ли на онај први мост лево скроз, ја сам био на правцу другог моста.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не битно где је, да ли је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Он је кренуо поред, и то сам после и проверио, кренуо је поред аутобуске станице Мирољубе, и горе сам, док сам ја дошао са два транспортера која су била празна изузев возача и оператора никога није било у њима, дошао сам до болнице и кад сам ушао у круг, кад сам разговарао са Весном Босанац, кад сам изашао, видео сам Бојковског онде, тад сам срео и Радића горе и Станка, али ништа се значајно господине судија, није дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког Станка?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Вујановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Али ништа се није дешавало тог момента и онда сам рекао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок није разумео питање.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Немој да нешто буде, идем ја са Весном доле.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок ме није разумео питање и није одговорио, да ли је, ја ништа не тражим посебно, него само чија је јединица била на положају код реке Вуке тај дан, 19-ог, када је сведок добио обавештење да мора прећи у реон болнице, чија јединица, да ли је то јединица његова или нека друга јединица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Било је припадника и од Радића и од Бојковског.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е то, и ничија више није била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па његова?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, то су моји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају његова, то није спорно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само његова, само то сам тражио, ништа више.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И ништа се горе ништа није ни дешавало.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па не, не, не кажем да се дешавало нешто, него сам питао само чија. Ово је војна изјава који је то датум, значи од сведока, страна 4, то је четврти пасус где каже овако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто ово од 15.12.?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, војна изјава, о војној изјави говорим, четврта страна, то је пети пасус. Овако каже, у вези Весне Босанац «док сам ја ова питања са њом расправљао, запазио сам да особље болнице, српске националности исказује неку бојазан за своју сигурост, па ми је неко од њих пришао и рекао уколико они у току ноћи остану у болници да неће осванути живи, на то ја сам их уверио да нема потребе да се плаше и да су то јединице војне полиције који ће им обезбедити сигурост а докторици Весни Босанац сам скренуо пажњу да је она одговорна за сигурност унутар болнице, притом сам овима који су ми се обратили обећао да ћу сутрадан доћи да проверим да ли је све у реду како сам и то обећао» па онда каже «ја сам наредни дан како сам то иначе обећао навратио до болнице». Па је питање, да ли се сведок сећа тад кад је навратио први дан, по овоме се види да нико није могао изаћи из болнице, да ли сам у праву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ли је?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је истина да нико није могао први дан изаћи из болнице, по овоме?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: То требате питати онога ко је обезбеђивао болницу, кад и ко је преузео болници, а то је јединица војне полиције.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, по овоме. Добро, ајмо онда овако, следећи дан кад је сведок дошао, да ли се сведок сећа три војника која су била у болници и за које нико није знао пошто сам их ја лично нашао када сам вадио конце, и хтео да их извучем ван, међутим они нису хтели да изађу, мислили су валда да сам усташа, па сам ја изашао ван и рекао да се наша три заробљеника налазе унутра, они су били тамо где су рентгенски снимци и рекао сам да се налазе унутра и да нико за њих не зна. Да ли се сведок тога сећа да су значи сутрадан три војника извучена из болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ако се сећате-сећате, ако не?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мирољубе сећам се да су та тројица била, један је био Саша који је, значи водник Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, да ли се сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сведок се сећа у реду.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само, да ли се сећа то да је сутрадан било, значи да су они преноћили један дан, пошто нико није излазио из болнице, да ли се сећа, значи сутрадан кад је дошао да су ти рањеници, та тројица војника да су извчена, да ли се тога сећа?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сам њих први пут видео кад сам дошао горе са Весном Босанац, тај први мој контакт и она ме одвела до њих тројице, то јест до Саше, из ракетног дивизиона је био Гардијске бригаде, лежао је у једном углу скроз до зида.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, онда не говоримо о истом, не, не, не говоримо о истом.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја мислим да је то једна од тих Мирољубе.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, то су тројица других који су били тамо на рентгенски снимак.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Водник Гардијске бригаде кога су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али не видим господине Вујовићу, не видим праву сврху разјашњења ових чињеница.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја бих Вам одмах објаснио зато што све стоји због тих, везано за датуме, али добро пошто се не ради о истим људима онда је небитно. Да ли је сведок, иако је сад рекао не знам, да ли треба постављат питање пошто је сведок рекао да не зна где су командна места, пуковник или шта је био онда Трифуновић је изјавио да му је сведок показивао командна места па сад не знам да ли је потребно да питам то.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам која командна места.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО, питали смо Вас, Ви кажете не знате, знате да су на Петровој гори а сад. Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна Радована Стојичића-Бацу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је чуо за њега?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Чуо, али никад га у животу нисам видео.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи никад баш?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У Вуковару никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте тако господине Вујовићу, сведок ако каже никад, онда немојте баш никад.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Никад, никад.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зато, добро није проблем, зато што ја нисам сигуран ко је све био, па могу да образложим питање, зато што сам мислио да је сведок био са мном тад кад је покојни Баца био, у цивилу је био, могуће да он није знао да је то Баца. Да ли се сведок сећа неког састанка који је био, назовимо договор неки, није био ни састанак него неки кратки договор где се

баш расправљало ко би био командант Територијалне одбране, то је било негде 22-ог, 23-ег, пред одлазак Гардијске бригаде, то је било у штабу капетана Радића, поздрављали су се сви околу, тад је био и Јакшић, Шљиванчанин мислим да је наишао, не могу сто посто бити сигуран, али 99%, да ли се сећа тога момента, када се расправљало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватите као тврдњу оптуженог Вујовића.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 22, 23. новембра?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нема шансе, не сећам се уопште. 22-ог сам Мирољубе, 21-ог смо Ви и ја заједно долетели овде.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, ја не тврдим, нисам сигуран.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Дозволите сада да ја, 21-ог смо долетели јер смо били у «МИ-8» јер су били још неки рањеници с нама, јесте рекли да се после тога враћате, ја кажем ја остајем и тако даље.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, није проблем, онда 23?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А 22-ог, сам ја дошао у поподневник сатима, јер нисмо због, малтене да се пробијемо горе, 22-ог. 23-ег, Мирољубе, 23-ег, јел јединица постројавана моја, значи?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Није проблем, ни ја нисам сигуран, ја питам само да ли је сведок био.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, ја причам сад да се сетите мало и Ви, мени је драго да и мене неке ствари подсети, 16 година је прошло. 23-ег нисмо вас ни видели, после сам чуо да сте имали неке састанке, неке САО Крајине, неке, немам појма, то сам читао у новинама, у «Новостима» је изазило у наставцима да је Шљиванчанин томе присуствовао, немам појма око тога. Гледам Вас у очи, Мирољубе, а 23-ег, сам, Боривоје Тешић је 23-ег, припремао јединицу, активни састав војника, за повратак у Београд. 24-ог смо кренули у Београд.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ма ја кажем све је у реду, само није у реду што сам ја постављен за команданта, то није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Овде сам да истину кажем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је батаљон имао свој печат?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ко?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Печат, да ли је имао батаљон, свој?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Батаљон, не.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Није?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја нисам имао, имао је, пазите батаљон, имао је кроз, значи Гардијска бригада па број па онда повлака.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па то мислим, печат, да ли је, ко је дужио печат?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте, то је код покојног Бојића било.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је ратни дневник морао бити оверен или не?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Као и сва ратна документа морао је бити заведен и оверен.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи оверен печатом јединице, односно батаљона, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, дал је оверен или није оверен није много важно зато што тог ратног дневника овог батаљона нема.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Документа су држала, значи спадала у мобилизацијска.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па због других докумената.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мирољубе, спадају мобилизацијска документа и држе се у команди бригаде. У случају мобилизације извршилац мобилизације иста документа преузима и даље ради по упутствима, то јест по тим документима.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду је све то, само питам још једном да буде јасно. Да ли је ваш дневник био оверен печатом батаљона, ваше јединице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па тај дневник може да буде оверен и печатом бригаде, јер нас она задужује са тим диверзантским документима.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Небитно, да ли је био оверен печатом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па откуд ја сад знам да ли је био оверен. Оверен јесте, али сад којим печатом, да ли, и нема разлога да буде печат мојима ако је печатом бригаде оверено.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро, небитно, значи оверен печатом, то мислим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па мора бити.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е то, значи мора бити?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да. На задњој страни да каже да ратни дневник садржи толико и толико листа, тврди и оверава тај и тај.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одлично, то.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Као и свака, чак и бележнице господине Мирољубе, радне бележнице се морају завести и задужити.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мени је то јасно, само да се овде евидентира, мени је то све јасно.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да не причамо, и моја радна бележница је такође била заведена господине судија, значи имала свој број, заведена је и била је, ушла је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остраничена је и оверена?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И морало у бригади јер је бригада давала та документа, и нисам могао добит, док нисам добио оверену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни могли добити нову док не раздужите стару?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, да не бих задржавао сад сведока и вас, на крају претреса само бих један мали коментар дао у вези предлога који сам дао, па сад онда да не дужимо, јел може тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, него да ли имате што да приметите, ево чули смо нека питања која сте сведоку постављали, али смо исто тако чули и данас поновљене тврдње сведока на оне битне околности господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То сам ја, одмах, не знам колико сам пута напоменуо, у команди Гардијске бригаде у Негославцима никад, никад ни дан данас не знам где је и никад нисам био, остављам простор, то сам рекао на сведочење код Трифуновића, мој одлазак код Кадијевића, остављам простор да су ме довели пошто не знам ни ко ме возио, пошто сам отишао до штаба мајора Тешића и отамо ме неко возио, не могу се сетит ко, кад сам добио униформу. Е, да ли је тај неко стао у команди Гардијске бригаде, односно ОГ Југ, па да смо тамо застали а да ја нисам знао да сам био у ОГ, то је само тај пут. Значи, да ја не знам да сам био, а камоли састанци и све остало. Значи, никад, дан данас, не знам где је команда оперативне групе Југ била, и ово што сведок прича то није тачно јел ја сам у једанаестом месецу, 04.11. сам рањен, долазио сам пар пута код сведока, са капетаном Радићем не зато што сам ја паралелан или виши с њим, већ зато што без свог претпостављеног нема шансе да бих се ја иком обратио, а мој претпостављени је био капетан Радић и то тврдим и преко тога никада нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево чули смо то као коментар, чули смо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте господине Тешићу шта каже Вујовић?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он овде суштински негира да је он био било какав командант у то време. Он каже да је за команданта ТО Вуковар постављен тек неког 28. новембра, по одласку Гардијске бригаде и да је и то суштински кратко био јер је после поново 04. децембра рањен, месец дана провео на опоравку и потом радио неке послове у Секретаријату за народну одбрану, да уопште више није имао никакве везе са ТО и командовањем ТО.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ако он, то је његова тврдња, ја износим своје чињенице и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ суоче сведок Тешић и оптужени Вујовић који окренути лицем у лице један према другом исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Вујовићу овде станите за овај исти микрофон да се ово евидентира, видите се са сведоком, изволите реците му је ли тачно ово или није тачно?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко ће први од нас двојице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Ви.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сада искрени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону да се чује ово или гласније.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сам се ја трудио да помогнем на било који начин као обичан војник, као мештанин града Вуковара, онај који сам живео на Швабском брду, Бошко Буха насеља, да ли сам ја са капетаном Радићем долазио тамо, да ли сам ја објашњавао да је чак једном приликом, ајмо навести и ово, кад је било, питали сте мене, са капетаном Радићем, рекли сте да дођем ја, ја сам дошо са капетаном Радићем, да објасним један део где је кућа била, да ту се пребацују усташе, тачно сте показали на моју кућу у Бошко Буха насеље, ја сам онда рекао нису ту, то је на другом правцу, да ми не би бомбардовали кући и онда на крају, ма јест сто посто, пошто је то специфично подручје Милово брдо, онда сам рекао, јесте ту се пребацује и објаснио како, јел то није могао капетан Радић, па је зато послано преко Радића да и ја дођем, па сам ја објаснио туците и то, без обзира да ми оде кућа, никад сам нисам долазио, можда да сам дошао овако, али никад по неки задатак, никад. Е, сад реците јесам ли у праву?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тог детаља се не сећам. А што се тиче тебе као човека, може на ти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, замислите да нас нема овде.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тебе као борца и тако даље, као старешину, ако сте били командант ТО, тврдите да нисте били, ја тврдим да јесте, значи свака Вам част, ја сам и у свом исказу рекао да немам никакве примедбе ни на твој рад ни на било чији рад у смислу понашања на бојном пољу док смо радили, имало је одређених проблема, оно хоћемо ли скупити, нећемо ли скупити, хоћемо ли кренути, нећемо ли кренути, и тако даље.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да питам само шта хоћемо скупити?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Хоћемо ли се скупити за почетак напада.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Војску, коју војску, мештане?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, људе, ови територијални, Територијалне одбране, јел тако? Јел било у пар случајева на пример Мркшић ми нареди да се крене и почну припреме и остало кажеш не могу да их скупим горе?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мени то никад, то је мени увек капетан Радић говорио.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па кажеш не могу да их скупим, па добро, то ти.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Капетан Радић, и никад се код мене није десило, само да кажем.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А што сам ја звао и тебе и Радића и ове остале, зато што сте били.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јел Станко исто, јел некад Станко позван?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Станко је из почетка зван после није долазио.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко је зван код Зиројевића капетана, ко је код њега, са његовог правца, ко је зван у том почетку неком?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ко је, сад не могу да се сетим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зиројевић, командир, ваш командант.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не, ал ко је на том правцу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, питам да ли знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не сећам се.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па не сећам се ни ја, о томе се ради.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја се не сећам али сте Ви после, то јест ти си долазио.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па како сам ја онда командант а не знам ни ја, а Ви не знате никога, а били су мештани?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па ја на том правцу не знам. Ја сам рекао где је био Станко, значи скроз са Бојковским, и да је вамо био Камени и да си био ти и био Ђани.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нас чистаче, само да кажем, да ли смо били чистачи, војнички термин чистачи?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јесмо. Да ли смо ми ишли у првим редовима?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Са делом припадника војске.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, група нас, што сте Ви само рекли у почетку нас било 30-40.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, са активном војском, јесте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је. Да ли смо ми ишли први?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како сам ја могао, значи 40 нас смо се поделили на четири правца, ја кажем, то је нас чистача који смо од првог дана били, поделили смо се, 10-15 нека је у врх главе било тад, нека је достигла цифра до 20, никад више нас мештана није, и то капетан Радић може потврдити, код њега на правцу, он је директно свим чисташима командовао мени а нисте Ви, па да сте командовали са мношвом па онда његовим добровољцима чистачима, па онда овима, па онда онима.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Одлично, зато и јесте били ангажовани и били сте потчињени Радићу за извршење борбених дејстава, само за извршење борбених дејстава, јер сам ја командовао Радићу, тада, али сте увече долазили на састанке код мене, јел тако, заједно са Радићем, због територијалаца?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Колко пута сам ја био на састанке?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Колко сте пута били?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па сад не могу да, а ево сад могу да кажем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У борбени задатак, немојмо дружење и ово.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Борбени, борбени, кад смо ми имали, увече кад сам год долазио одоздо, значи имали смо, увек сам вас позивао да дођете и Ви, јел тачно, то јест ти.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро, не могу се сетит, ми, ми, пардон ми.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А после тога, значи елиминисане су све остале оне групице биле, остао си ти.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Кад је то елиминисано отприлике?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Сад кад је елиминисано.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ајмо отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком својству господине Тешићу, реците му у ком својству је он то долазио код Вас, реците њему, њему реците, он каже да није.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја кажем да није.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зато што остали нису долазили, зашто Ђани није дошао, зашто није?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, кад то остали нису почели долазит тада?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па можда, да ли је то друга половина да кажемо од 10., 12. новембар претпостављам, ти си долазио тамо, на пример 18-ог.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко је долазио, шта мени, и ови и они, ко је долазио?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 18-ог, и Камени је повремено долазио, није стално.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па јел знате кад је Камени дошао?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Кад?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па 18.10., како је Камени онда пре тебе долазио?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па ја говорим за 11.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Који?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па за 11 месец ја говорим, за новембар.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А којег новембра смо то долазили?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: На пример од средине новембра, долазио си сигурно, стално долазио.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Средином новембра, па то је три дана.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ма шта три дана.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па крај рата.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не од средине, него кажем дал је то од десетог, јеси ли чуо шта сам рекао, не октобра него новембра, од 10. 11. 12. 15 до 18.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Од 10. новембра сам ја долазио.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте, можда и раније си долазио.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја сам био у болници од 4 до 14.11.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па не знам сад, ја не могу да тврдим.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па како сам долазио кад сам био у болници?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 10. 15 није битно, али јеси ли долазио раније?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па долазио сам овако али никада за примање задатка, никад, никад, без капетана, једино с капетаном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Једино са капетаном Радићем сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала чули смо господине Вујовићу. Дорбо, ништа са даљим суочењем очигледно ништа више нећемо добити, захваљујем можете се вратити.

Констатује се да свако остаје при својим тврдњама на начин како је то евидентирано аудио-техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вујановић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан. Питајте команданта ко је одређивао где ће ко од вуковарчана ићи по четама од Вашег батаљона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније не чује Вас, или.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Опет проблем, сваки пут проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам дајте приђите ево овде, овде код браниоца Заклана.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је одређивао, нас Вуковарчане, да ће ићи у ову чету, у ову чету, на почетку?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја сам одређивао своју јединицу на правцима напада по формацијским бројевима а твоја група и твој вод је био већ на том правцу тако да си ти био значи, Бојковски Саша је дошао на твој правац.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте, тако је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тако је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А друге чете, ко је одређивао друге чете, у Радићеву чету, у Зиројевићеву?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Сад не сећам се ко је на прелаз Зиројевића ко је био не сећам се и на правац Радића овамо већ су биле ове јединице које су биле на правцу нове улице, улица где си ти био, где је твоја кућа била и тако даље.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи ви сте придодати нама малтене?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Није тачно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро, жаргонски речено. Ми смо већ били на положајима кад сте ви дошли, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Садејство?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да. Били су на положајима ми смо дошли до њих јер смо имали те водиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте уопште тај начин на који су се они већ организовали у том смислу, нисте мењали него сте само томе прилагодили?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, нисмо мењали ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Командант је говорио о наредбама и документима који су сачињавани у 12 примерака и те исте добијао кад су, кад и командант онда је рекао он, Територијалне одбране Вуковара, да ли се сећа било ког документа што се односи и на ТО Вуковар, које сте добијали од Мркшића, наредбе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Добијао сам наредбе, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени Вујановић, дал се сећате и једног документа који сте Ви добили а да се нешто односио на ТО Вуковар и за ово који сте нам ево и данас.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, пише достављено, коме је достављено и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ево то Вас пита Вујановић.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи пише доле коме је достављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ме разумели, да ли се сећате и једног другог документа?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредбе, Мркшићеве која се односи на ТО Вуковар, изузев овога?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неког другог, не, добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, није ни ишла преко мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекли сте да су иначе документи, наредбе ишле у 12 примерака да су слати Вама а паралелно и команданту ТО?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ево можете погледати овде део докумената сад зависи коме је насловљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми та документа господине Тешићу, знамо коме је све, бар тако пише да се доставља.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, то је дал је достављено, није достављено, коме је достављено, стварно не знам сад.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко доноси те писане наредбе од Мркшића Вама, ко их доноси?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ишла је пошта или смо добијали приликом, доле вечерњих састанака ако је за напад.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли неко потписује те документе да је примио?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Треба да потписује и ја сам потписивао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи потписивали сте?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када је довео Весну Босанац код Мркшића, о чему је разговарао, ко је још био присутан с њима?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Са Мркшићем сам био присутан ја, докторица Весна Босанац и још један доктор, не знам како се зове, мушкарац, само нас.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је био још неко од официра из Гардијске бригаде?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је можда неко навраћао у ту просторију од органа безбедности случајно?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не сећам се, мислим, не знам да ли је Панић можда навратио био, нешто ушао али нико седео за столом није.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел знате ко је господин Кијановић Богољуб?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Има ли неки надимак, има ли нешто, нема. Доктор један био, буцмаст црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није то тај.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја нисам схватио, да ли је Босанац, да ли је он докторку вратио у касарну или у болницу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У болницу одакле сам је и узео.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Каранфилов нешто говори да је из касарне покупио Весну Босанац тај дан о коме он говори па зато питам.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам, ја тврдим ово и знам да сам био у болници и знам да сам је вратио у болницу и известио пуковника Мркшића да сам задатак извршио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је била некад у касарни она одведена из болнице јел знате то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не бих знао, није у мом правцу било, касарна није била на мом правцу тако да не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је по престанку борби Ваш капетан било који из чете могао да нареди било ком територијалцу било шта?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте у Хагу можда видели Ваш ратни дневник батаљона?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам био у Хагу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Извињавам се.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Требао сам ићи и нису ме звали и одустао сам. А ратни дневник, господине судија, био је у каси где се чувају сва документа бригаде и после извесног времена је нестао, ко га је узео, где је, то треба да знају старешине најужег дела команде бригаде гардијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо да га нема, сад.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје Марка Цревар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Цревар Марко, полицајац?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он тврди да је био цело време малтене од почетка до краја код Вас у штабу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тврди још.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам имао штаб.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па још не тврди.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Марко је, навраћао је тамо ко и остали што су навраћали никакве конкретне задатке није добијао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро немојте, немојте.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: После га нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: После га нисам виђао стварно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Предочићу ово што Трифуновић каже, Весна Босанац по ослобођењу болнице, команданте, ја знам врло добро да је болница ослобођена 18-ог и да сам 18-ог извео сеју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Станко тврди да је 18-ог, из болнице извео своју сестру која је била тамо све време те јесени, па и нека фотографија у новинама је објављена, њих двоје.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја стварно не могу, поново ја, некако сам као да ми негде један дан тај, Ви знате да сам и у исказу војним правосудним органима био ми је проблем тај дан, господину Гојковићу, пуковнику, кад сам дао, то је проблем, што не могу да се сетим дал је то овако или онако, значи дал је то 18-ти, 19-ти, али претпостављам значи, на основу и ових докумената и осталог, јер сам 18-ог избио на реку Вуку, да смо, 19-ог сам те срео горе пред улазом где је било онај санитар и горе ти је била сестра и плакали сте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Команданте то је 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко тврди да је то 18.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И то је први пут наше суочење било он 18-ти, ја 19-ти, не знам стварно, ја сам рекао оно што сам знао и истражним органима хашким да је то тај датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зато и ово спомињем да је и Трифуновић рекао по ослобођењу болнице Весна Босанац је била у штабу, значи све идемо на 18-ти, господине Тешићу, ако можете још да вратите филм, не могу заборавити тај 18-ти, никад баш због сестре, никад, ето никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок је рекао на ту тему што је рекао, господине Вујановићу, сад шта да радимо.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ево на пример, извињавам се Станко, могу ли да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Ви имате ратни дневник и Гадријске бригаде?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, не, копију сам узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Само део тога, оно што се односи баш на овај проблем, ових пар дана критичних. Негославци 16,00, 18.11., каже отпочела је евакуација и транспорт становништва из ослобођеног дела Вуковара, мајор Трифуновић. Негославци 17,30, 18.11., начелник штаба Гардијске моторизоване бригаде, пазите, већ сад не говори се оперативне групе него Гардијске моторизоване бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Известио је да су 1-ви и 2-ги батаљон војне полиције и 2-ги моторизовани батаљон овладали са централним делом Вуковара, 1-ви батаљон, мајор Трифуновић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад је то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 18.11. у 17,30.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тако је, да, добро, у праву сте.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Само да видимо још.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нема шта, ишло се даље до болнице.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ево 19-ти. Не, не, команданти јединица, известили да је у току ноћи владао релативан мир уз повремено отварање ватре, 19.11. у 6,00, на Митници и целом Вуковару. Значи, још Митница није пала.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 18-ог.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 19-ти, у 06,00.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 18-ог се предала митничка група, Тешићу. Па то постоји у свим документима.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја то читам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ратни дневник.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па то ја не признам, тај ратни дневник.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Добро, то је ратни дневник, нема оригинала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ратном дневнику 80-те моторизоване бригаде стоји.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У копији ратног дневника пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји да је митничка група се предала 18.11.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 19-ога, сам ја Весну Босанац довео Мркшићу зато што је све доле било чисто, ево сад поново кажу, у команду оперативне групе Југ, стигла делегација, представници мисије Уједињених нација, на челу са личним изаслаником генералног секретара Сајрусом Венсом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Венсом, тако је. Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 19-ог, знам да нису дали чак ни мени да уђем, ја кажем ало бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да се не задржавамо на.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Са Весном Босанац и онда сам отишао горе комплет је било све чисто, зато ти кажем Станко, мислим да грешиш.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ма не грешим сто посто. Како би коментарисали да је евакуација почела 18-ог, с обзиром?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не болнице него народ излази 18-ог, Станко.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, говорим овде.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јел су све код Дрвене пијаце и код нас долазили доле.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Команданте само мало, шта је рекао Панић овде, да чујем Ваш коментар, Панић је говорио да је евакуација почела већ 18. 19. 20-ти је то ишло шире, па да чујем само Ваш коментар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 18-ти, значи у реон Дрвене пијаце, господине судија, сјатило се негде око пар хиљада људи, Дрвена пијаца.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, знам.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И ту су послали аутобусе и све до последњег је, убачени људи у аутобусе и одвожени, значи руковођење тим делом нису радили припадници 1-ог батаљона, него искључиво команде бригаде. Мислим да сам јасан сад.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево сад ћу Вам рећи шта Симић говори. Симић говори о обезбеђењу болнице по престанку борби, престанак борби је био 18. Јел тако, јел смо се сложили око тога?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесмо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е, он исто говори датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 18. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко говори о томе?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Симић Миливоје, капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па још не говори. То је сад онај проблем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Што је рекао господин Дозет не морамо га зват као сведока за пар реченица, него ајд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па слажем се али то је нешто о чему морамо да се договоримо, да неке ствари ишчитамо, да уведемо на тај начин у доказни поступак па да функционишемо лакше и једноставније али ево никако да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па Ви га нећете сигурно позвати ако га ја предложим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако га не предложите ја га нећу звати, ако сте сагласни са тим да то прочитамо ми ћемо прочитати и врло брзо завршити, не само са Симићем, него са свим другим сведоцима, ово су предлози одбране, ако Ви кажете да мора доћи у судницу да га чујете због једне једине реченице ми ћемо га позвати.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је мајор Каран био са Вама кад сте одводили Весну Босанац из болнице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел знате ко је мајор Каран?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Орган безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Младен Каран, јел тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Орган безбедности, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сутрадан било још неке евакуације из болнице, неких остатака жена, стараца?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Када?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сутрадан, после тог Вашег датума?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 19.ог?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 20-ог, ајде.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 20-ог је значи евакуација кад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па у односу на 20-ти, дакле сутрадан, да ли евентуално знате и ако нисте били ту?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 19-ог сам са Весном Босанац био, 20-ог сам, значи ако говоримо то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте 20-ог сте кратко наишли била је у току евакуација, Шљиванчанин је био.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Чак има и снимак господине судија где ја пролазим поред а Шљиванчанин даје изјаву, значи види се кад сам прошао, нема шта да се лажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Е сад дакле, пита Вас Вујановић да ли је сутрадан евентуално такође било неке евакуације из?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да, ево припремано комплет евакуација, значи извршени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је и 21-ог евентуално било неке евакуације?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Е, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били тамо, да ли евентуално имате сазнања те врсте?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сам ја у чети капетана Бојковског био самосталан или под његовом командом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Током извођења борбених дејстава под његовом командом.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Да Вас питам само јел познајете моју супругу Наду?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Видео сам је, колко, једно два пута тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према микрофону господине Тешићу, према микрофону.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Кажем видео сам је једно два пута, једном сам био, кад сам био код Вас у дворишту и после сам ушао попио сам сок тај дан и можда сам још једном је видео.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, за време прославе и ослобођења осим '92.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Тад да, тад, не говоримо сад за борбена дејства.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте тада, ето после толико времена чули да је Нада неког убила?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте чули да је неко, Станко или било ко од ових ту момака неког убио?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ма таман посла.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: На Овчари?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја не могу да верујем да је нешто тако може да се и постави питање, а камоли да ураде људи, што се тиче значи периода борбених дејстава, али претпостављам да не би могли ни после. Не знам, не смем да тврдим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули да се нешто десило на Овчари?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Где, на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па било је приче можда после неку годину, пар година, а господину Гојковићу, пуковнику, кад сам дао изјаву ја сам га после питао да ли је стварно то десило се, каже јесте, а рекао ми је и Зоран Станковић први пут кад смо се срели, каже да ради на, у Вуковару на ексхумацији лешева, ја кажем каквих лешева, каже на Овчари, Станковић патолог, тад је био капетан I класе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Колко, пар година, можда једно три, четири године можда и више, не знам, не бих био сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он радио на ексхумацији лешева?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару, на Овчари?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тамо није био, био је неко други. Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није евидентиран. Да, он није евидентиран као неко ко је тамо био.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам, можда је био, реко био сам тамо и тако даље, у саставу неке екипе, експерата. Не бих стварно знао, али знам да ми је то био рекао у централном холу ВМА, кад сам га срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А тачан датум и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Оптужени Ланчужанин?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добар дан свима, поздрављам генерала.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Поздрављам Каменог.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја ћу бит кратак. Ја бих Вас молио председниче ову наредбу да ставите на документ камеру, па бих имао једно питање, евентуално два за генерала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво дал нам ради документ камера у судници 1. Не, искористићемо, немојте да губимо време, искористићемо господина Тешића, господин Тешић је има са собом, дајте нам ову наредбу коју сте нам малопре читали, господине Тешићу од 21.11. у 06,00, јел тако?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим режију да нам на монитор у судници пребаци снимак са документ камере. Изволите господине Ланчужанин?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја бих молио генерала да прокоментарише само да ли има овде нешто нелогично на овој наредби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, зато смо морали да је стављамо на мониторе.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па нек уђе документ у списе, да виде сви да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте, да ли има што нелогично, нелогичности господине Ланчужанин, ја ћу дозволити Вама да Ви

коментаришете евентуалне нелогичности, а немојте да питамо сведока да ли има нешто нелогично.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Али далеко је компетентнији генерал да каже како се пише наредба и шта треба да буде на наредби.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Е то треба Трифуновића питат како је писана наредба и да ли има логичности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видите сад на монитору, господине Тешићу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Добро ово сам ја писао нешто ови бројеви, јел овај проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово 1614-?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Наредба број 115151, прве војне области уопште не третира ову проблематику не знам због чега је Трифуновић то, да ли је направио грешку или је, шта је у питању не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте уписали ове бројеве 1614-82?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз 84?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А ко је куцао ову наредбу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: У команди бригаде је куцано.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: У команди бригаде?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А јел, шта је овде нелогично на овој наредби, овде пише Леву суподерицу, одред Лева суподерица претпочинити у 12 оклопно механизовани, шта је ово?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 12 пешадијска моторизована бригада, 12 корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. 12 пм.бр./12К.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте, 12 пешадијска моторизована бригада.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да, и онда шта би ту сад требало да пише, овде кад каже на крају, умножен у 8 примерака и доставити, па шта би требало да пише овде команданту добровољачког одреда, чега?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: То сам ја у својој изјави исто рекао да ми није јасно то. Овде је он ставио «шешеловци» а горе Лева суподерица, ја не знам морате питати да ли се то односи на исту јединицу, обрађивача акта.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А да ли је моју јединицу ико звао «шешеловци» на том простору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питање може, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је јединицу Лева суподерица ико звао тамо на терену «шешеловци»?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја тако нисам звао, а што су они звали не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли имате сазнања да су их звали «шешеловци»?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Што се тиче мојих и Ваших односа, да ли је било икада било каквих проблема у командовању у извршавању задатака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је то већ рекао да у том смислу нема никаквих.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Свака част за период до 18-ог.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли сте икад чули да сам било шта починио што би било противно некој Женевској конвенцији и било чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на то питање је мало пре одговорио, поставио оптужени Вујановић.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, него Вујановић је питао да ли сам ја или ови људи овде починили било шта и тако даље, и сведок је одговорио.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја питам да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није мислио на вас браниоце и нас овде.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Генерал је рекао у току борбених дејстава, ја питам да ли је уопште икада чуо пошто смо се сретали ја и он и после тога, да ли је икада уопште у животу чуо да сам ја починио било где, било какав злочин, да сам тукао, малтретирао некога, било шта?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Нисам чуо.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Наређивао злочин или било шта у том смислу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ето то би било то од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Рећи ћу за Вашу информацију био је генерал Станковић на Овчари заједно да Мирославом Алимпићем, са Шалићем, са Мунижабом, и био је присутан Никола Опсеница из Беле Цркве који је био вештак, а њима у пратњи је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: На Овчари, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Значи после догађаја. Знам зато што је био овде са мном у ћелији Никола Опсеница из Беле Цркве човек који је био на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Јесте, значи излазио је на терен Овчаре где се десио злочин, значи где су затрпани ти несретници тамо који су побијени, излазио је и требали су да врше неку асанацију терена, тај човек је спреман да дође и да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, знамо да су ишли, да су екипе ишле на асанацију терена у Вуковару а сад да су били на Овчари то је нешто ново.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја Вам кажем само да имам информацију да је био тамо и Мирослав Алимпић и Шалић неки извесни, ја не знам ко је тај, Мунижаба, вероватно, претпостављам да је овај што је сада адвокат, да је у оно време био неки истражни судија, ко зна шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ето то је то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Милојевић, ево још оптужени Милојевић, оптужени Вујовић, по правилу има још једно питање увек. Ево то је наш оптужени, да ли га познајете?

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан господине Тешићу. Хтео сам само да појасним мало ту ситуацију око довођења тог заробљеника, то јест да Вас подсетим ако може?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем се режији, можемо вратити нормалну слику на мониторе.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: То је било 19. или 20. увече, ја и Љубоја Маре смо довели једног заробљеника, црн момак који је био нижи од мене, 176, Ви сте ме примили, с Вама сам разговарао чак сте ме, када смо излазили и загрлили, послали сте тог господина Стефановића са возилом, али не за Негославце већ на «Велепромету» тај момак је одведен, па на основу тога свега, то је било увече, значи око 21 час, да ли постоји могућност код Вас да је то било 19-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, ево сад опет питање?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ево, господине судија одговорићу, опет проблем датума, господине судија значи проблем датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо сведока.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи нема шансе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро знате како смо питали сведока.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Извињавам се, нема шансе 19-ог увече, значи добро зна да сам узео ту ону униформу, да сам био доле у команди, да сам се вратио у вечерњим сатима, да сам је још једном обукао, да сам дао задатке командирима мојим, чета и тако даље. 20-ог нисам био ту, ако је био неки други, изузев оно лице које је било код Зиројевића и упало у кућу.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, господине.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Онда нема шансе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није такав.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ниједан више није прошао кроз ону команду.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господине Тешићу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Једино ако сте Стијаковићу предали, а 20-ог нисам био тамо.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не, лично Вама и с Вама сам разговарао. Нећу да улазим у то шта смо разговарали. Лично сам с Вама разговарао. Ви сте ме чак испратили, пошто смо, не имали грубих речи у оном смислу већ смо, била је напета ситуација, шта тај момак ради тамо, јер ја и Маре кад смо га довели то може да потврди и сведок Карловић Вилим Ви сте га примили, седели сте, сећам се те куће кад смо ушли унутра, Ви сте били директно овако у соби, то је било 19-ти или 20-ти, овако директно смо ушли, Ви сте седели ту, имали сте зелену ветровку на себи, нисте имали маскирну униформу, то је био Карловић

Вилим, постоји могућност да је то само било 19-ог или 20-ог, други термин не постоји ниједан.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А где сте га, ако могу судија да питам. Где сте га нашли?

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ми смо га нашли, ја сам Вам то био и тада објаснио, нашли смо га у једној кући и чак сам Вам рекао како смо га нашли, тај дечко је био мучен ако се сећате био је крвав, био је исечен, да смо Вам чак и предочили да је био паљен цигаретама?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Са задовољством бих рекао зашто не, али стварно не сећам се тога детаља верујте ми, знам да је човек један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наводно се неки, да ли Белгија, да ли Легија.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Како се звао Цепел, како се звало где је Зиројевић био, она права улица Светозара Марковића са леве стране где је припадник о Шљиванчанина погинуо, његов пратилац Поповић.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не сећам се тога, ја причам конкретно.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Из те куће је човек доведен, остали никада нисмо имали заробљене, нити ја се не сећам стварно.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Само још једно питање. Да ли знате тај поручник Стефановић како му је име и презиме?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Потпоручник је тада био, Стефановић.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Одакле, која пошта и тако нешто конкретно?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Из Гардијске бригаде из батаљона полиције, али, био је командир вода, вод који је придодат мени за обезбеђење командног места.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Зато што је он њега преузео и пребацио не у Негославце него у «Велепромет».

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па вероватно зна он, пошто су они имали контакт са службом безбедности они су знали где треба да се ко дистрибуира.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: И то је сигурно било тако. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Драговић?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Председниче већа, ја бих команданту поставио само једно питање, поштовање, ако се сећа да каже колико дуго је трајала битка за ослобођење Миловог брда, један дан, два дана, три дана, Милово брдо колико дуго смо ослобађали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја мислим да је, не рачунате Цветно насеље?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не, не само Милово брдо, конкретно?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Милово брдо је два дана, други дан је пало.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Хвала лепо, председниче ово сам питао због тога што је сведок сарадник број «2», рекао да је мене први пут у животу видео и упознао у тој акцији ослобођења Миловог брда, а ја сам тада био у болници на ВМА, од 10.11. до 15.11.'91.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чућемо шта ће рећи.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Господине судија ако могу само да га допуним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи када су наше снаге избиле а то вероватно Станко и Мирољуб знају било је да ли школа «Шесте пролетерске» или тако нешто, можете их питат касније и Економска школа и једно обданиште, то је први дан урађено, ту смо се зауставили, ја поново тврдим зауставили јел нам је речено особље које се извлачило са тог правца, народ, рекли су да у тој кући, у тој школи у подруму има деце, сутрадан смо наставили са борбеним дејствима и у подруму смо нашли остатке, значи играчака, ћебади и остало, да би после два дана у новинама била прича, ја мислим да је «Експрес» објавио да су усташе побиле децу и бациле у Дунав. Да ли је тачно, ја и дан данас не знам ништа само знам да смо тада доста ту акција нам је успорила била да смо полако радили и да смо заузели ту школу, да никога нисмо нашли, нити је у току ноћи било плача ни било шта друго да су у току ноћи се покушали извући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Вујовић још једно питање, колко сам схватио и Вујо Златар.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам, отворило се питање, у вези овог документа није ми јасно, пошто је сведок рекао, значи говорим о оној команди где пише «шешелјевци» и то, пошто је сведок рекао његов број је уписан, није ми јасно да ли је сведок куцао ту наредбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него преправио.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не, него сам нашао негде, ја морам погледати да ли је то из ратног дневника јер ја нисам га копирао целог замолио сам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, у реду је само то да ил не, ништа више?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи наредба која је најприближнија овоме што се овде, односно то наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По тематици која се обрађује.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да, по тематици која се обрађује.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Још само кратко, сведок је рекао још један територијалац је био на састанку код Кадијевића, заборавио сам питат, два питања.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Јесте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како сведок зна да је то територијалац и који територијалац, да ли ТО Вуковар је био?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Мирољубе, кад смо стајали.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не у реду, али који територијалац?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па не знам који је зато ја питам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли Вуковара или неки други?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам, не знам га.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А по чему знате да је територијалац?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Зато што је старији човек и што је био у оној СМБ униформи.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро ништа, само питам.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи старији човек, имао је својих тридесет и нешто година и био је задњи у реду то се може и на снимку видети, код Кадијевића.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У транскрипту од 15.12., страна 5, ред 31-34, сведок каже «ја сам био на једној економији, лево од Вуковара да би нас водичи из Вуковара, припадници Територијалне одбране довели у одређену зону на простору града», па је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је реко и данас.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, па је питање, како сведок зна да су то припадници ТО Вуковар, на основу чега?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па зато што је Мркшић рекао да ће у току вечери доћи људи из Вуковара који ће преузети, значи тад је и тај Јакшић био на том састанку и у току ноћи су дошли људи и преузели нас. Још је овај један рекао, ја сам из Вуковара и тако даље, и горе сам нашао после Дулета Јакшића, у Светозара Марковића улици.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А како су иначе мештане, Вуковарчане како су звали иначе, термински, по термину мештани, Вуковарчанин под оружјем, како су га звали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па територијалци Вуковара. Како ће се зват, Вуковарчани, територијалци Вуковара.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само још, мислио сам ово на крају али могу и сада. Да ли је код заузимања центра града, да ли је учествовала још нека јединица или само јединица од мајора Тешића, у оно време мајора, сад генерала, да ли је његова јединица само учествовала или су биле још неке 80-те моторизоване бригаде или неке друге, у силаску, значи у центар града?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Није нико други учествовао из наших јединица, значи јединица ТО Вуковар и 1-ог батаљона, Гардијског батаљона моторизоване бригаде, а иза нас су ишле јединице 80-те бригаде које су остајале на позицијама где смо ми исти простор заузели, то јест ослободили.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад одма могу и да предочим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то није једно питање господине Вујовићу, то је шест.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То сам мислио на крају али сад, ево сад се потврђује да се ради о 17- ом, па ја мислим да то неће бити проблем. Да се утврди, значи ратни дневник, узмите, 80-те моторизоване бригаде, то је значи 18.11. у 10, 20, пардон, у 07 часова ујутру, сведок је рекао навече да је заузет центар града, 18-ог, овде, значи ратни дневник 80-те моторизоване бригаде 18.11. каже: «ноћ протекла мирно, за данашњи дан је предвиђено да се 3-ћа моторизована бригада и одред ТО Стара Пазова, поседне положаје на десној обали реке Вуке», па онда каже «у 10,20 начелник штаба извештава 3-ћи моторизовани батаљон се са првом и другом шта је то, четом или водом, на десној обали реке Вуке, северно од насеља Бошко Буха», мог насеља, «до улице Маршала».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта са овим утврђујемо господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Центар града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта са овим утврђујемо?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Потврђујемо значи да су заузети положаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се Овчара није десила 20-ог?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли са овим утвђујемо да се Овчара није десила 20-ог, него 21. или 19. или, разумете, шта са овим утвђујемо, губимо време?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао сутрадан, он каже 18. смо ослободили центар града, сутрадан 19. сам отишао у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он тврди.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па шта Ви подразумевате под центром града, ја га?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Централна улица, Маршала Тита.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Која је то?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Центар града, хотел «Дунав» и то, то је центар града, јел тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Значи до моста?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: До моста, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: До моста смо дошли.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па до моста, има три моста, два за ово и један пешачки код хотела.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: 18-ог смо ту дошли.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 18 када, навече?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: О томе се прича, ови кажу да су 18.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: А 19. сам прешао Вуку, прешао сам Вуку и ушао у болницу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Слажем се, све је тако само је један дан померен.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па како померен, па ја?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А то потврђује да ратни дневник 80-те моторизоване бригаде.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па не знам шта они пишу. Ево и овде извештај, ратни дневник команде бригаде, где исто се поклапа ово све што пише, и читао сам вам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Даље, дневник 17-ти, дневник 18. новембар '91.године, извештај Вуковар 17. новембар, значи од 17. новембра, кажу «ослободиоци су данас потпуно овладали најужим центром Вуковара», па ту имају разни извештаји Лондон и тако даље, значи ради се о дневнику, али да ово дневник, «Новости» као «Новости», ал то потврђује и овај исправљени ратни дневник кроз које ми морамо кроз ситнице које су њима небитне ми морамо извлачити да се ради о 18. па да је од 18-ог, померено на 19-ти, овај са 19-ог, да је померено 20-ти, ја ово вама морам све лепо, то ћу на крају да не дужим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Може на крају да образложим сада, да не задржавам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Златар?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан, само једно питање, да питам, Николић Ђорђе јел Вам казује нешто, јел Ваш војник редовни и кад је погинуо, јел знате можда датум тачан?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Николић Ђорђе?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Можете ли ближе нешто дати, не знам?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Код Радића, из Радићеве чете, редовни војник, погинуо код бунара?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Николић Ђорђе, везиста?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Не знам шта је био, ја га не познам лично.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Војник, редован војник на служењу војног рока?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Не чујем.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Редован војник, на служењу војног рока?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Код Вас је био, код Радића био у чети.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Његов везиста, значи, ја мислим Николић.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Нишлија, из Ниша је.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Да ли је Ниш или Неготин, не знам.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, да, тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли знате када је погинуо, датум?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Знам.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Кад?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па не знам датум, знам кад је погинуо, кад, и Радић је тада лакше рањен, један гелер га је преко образа мало окрзнуо.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: А где се може сазнати, а где се може до тачног датума кад је, од лица која су погинула?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: То је тамо негде од Станкове куће па још мало да кажемо пар стотина метара право и лево.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Код бунара наводно, тамо.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Па не знам како их зовете.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: А где се може доћи до списка лица која су погинула и датума кад су погинули из Гардијске јединице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Водио се у команди бригаде списак лица погинулих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то би требало да има тамо.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И ми смо били дужни да известимо о погибији сваког припадника у току дана.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Пошто је тај човек погинуо три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још питања за сведока? Нема.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче ако дозволите само још једно питање које се наметнуло у току суђења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, наравно.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли се сећа ко је потписник, који новинар је потписник тог текста у «Илустрованој политици», спомињао је, у «Експресу» извињавам се у «Експресу»?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам да ли су то наше новине пренеле, неки страни новинар је био, да ли италијанка нека жена, откуд знам. У вези деце?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Ја мислим да је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гарибалди?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Изволте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гарибалди?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Италијанска новинарка.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: И сумњао сам дуго, дуго дал то нису та деца међутим, никад се није доказало нити смо ми ишта сазнали нити видели и то сам и својим претпостављенима рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тешићу да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако буде било потребе очекујемо да се поново одазовете позиву суда, кажем ако буде било потребе, захваљујемо се што сте данас дошли.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ ТЕШИЋ: Хвала и Вама. Остаје ми и даље сад овај дан, ја морам да размишљам нон-стоп сад дал 19-ти, 20-ти, верујте ми, и волео бих и ја да сазнам и да помогнем, верујте.

Председник већа у 17,15 часова издаје

НАРЕДБУ

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Настављено у 17,45 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко бих да смо сви ту. Сведок Вукашиновић Љубиша. Сведок Вукашиновић Љубиша. Добар дан господине Вукашиновићу, ево већ по не знам ни ја, трећи пут.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим већем, трећи пут?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте саслушани 16.12.2004. године у овом предмету, питам Вас да ли има промене у Вашим личним подацима, у односу на стање које смо евидентирали том приликом. Нема јел тако?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нема, само да ми је престала служба, престала ми је активна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Престала Вам је активна служба, сада сте дакле?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: 31.12.2006.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пензији, добро.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је једина промена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са личним подацима као са записника од 16.12.2004.године, упозорен, опоменут, па и на заклетву за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вукашиновићу саслушаћемо Вас и овом приликом као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питање чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. У овом смислу Ви сте тог 16.12.2004.године у овој истој судници положили и заклетву за сведока па Вас ја само на њу и на обавезе из те заклетве подсећам. Кажем тада сте саслушани, питам Вас да ли остајете при ономе што сте нам том приликом рекли?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би имали томе што да додате, да допуните то Ваше казивање?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па сад немам нешто посебно, једино ако буду нека питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Добро, ако при томе остајете ја ћу Вас само, онда само ћу Вам поставити неколико питања и да би смо убрзали Ваше саслушање иначе ево да кажем странкама да по правилима реда и рада у суду у поподневној смени се ради, због ових служби до 19 сати, значи до 19 сати, па таква је организација, људима је напорно да цео дан проведу у суду, дакле до 19 сати се ради, па сад урадимо што урадимо.

Господине Вукашиновићу Ви сте тада у јесен '91.године у Гардијској бригади ако добро схватам и помоћник или заменик Шљиванчанина?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам заменик него сам помоћник за штабно-безбедносне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћник органа безбедности, а начелник је?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шљиванчанин, е добро.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Заменик је био Каран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, заменик је био Каран Младен?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, односно то је помоћник као за контра-обавештајне послове и први заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И први заменик, разумем. Е добро, шта се дешава око евакуације вуковарске болнице, све што Вам је познато у вези тога испричајте нам. Кад се она дешава, кад су престале борбе у Вуковару, па да се вежемо за тај датум ако га памтите или неки други датум памтите због нечег посебног па да се вежемо за тај датум, дакле ево да пођемо од тога, само онако укратко?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Сад ти датуми су мало, има различитих погледа на та дешавања мени, по мом схватању борбе у Вуковару су престале 17. новембра '91.године, а евакуација болнице је била 20-ог ујутру. По престанку борби, борбених дејстава у Вуковару Гардијска бригада је углавном припремала се за повратак за Београд, што значи да датум ми није био познат али вероватно по неким проценама које смо ми тада већ да је тај повратак био веома брз, тако се и десило да се она вратила за Београд 24-ог ујутру. Делови су и неки ранији отишли али углавном бригада је кренула 24. ујутру за Београд. То је овако уводно што се тиче тих неких момената. Што се тиче евакуације болнице у Вуковару она се одиграла 20-ог, у јутарњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања због чега је толико времена протекло од престанка борби до евакуације болнице, ако су борбе престале 17-ог, евакуација 20-ог, зашто та три дана се чекало, шта се чекало та три дана?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Знате шта, борбена дејства су рецимо фронтална и тако, она су званично престала у неком ширем облику међутим и даље је било дејстава због тога што нису све тачке биле регулисане. Још је било заосталих бораца, нису све тачке биле под контролом, било је потребе и даље да се остане ту, зато је тај период до коначног, то је моје, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја кажем, по Вашем неком виђењу?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је било потребно да се све то доведе у ред да би бригада могла да преда зону како ваља, одговорно, без икаквих после дејстава, било какво дејство се дешава а ми сматрамо да су прекинута дејства, онда су то велики губитци, значи не познајемо ситуацију зато је морало све да се доведе у ред и да се тачно види да ли је Вуковар очишћен од заосталих бораца, да ли је безбедан, што се тиче људства, а даље било је ту пуно потребе да се изврши контрола минско експлозивних средства, минских поља и тако даље, али што се тиче чистоће од присуства непријатељских војника односно, тако да кажем, у то време бораца Хрватске војске онда је било потребно и даље да се почисте неки објекти, неке тачке, неке раскрснице и тако даље, а ту је било и пуцњаве повремено. Зато је требало још неколико дана да се све то доведе у ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долази до евакуације болнице у смислу какви су Ваши задаци везано за ту евакуацију, шта се ради и тако даље, то нам укратко испричајте?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја сам од Шљиванчанина добио задатак да припремим аутобусе и дођем у јутарњим часовим, рано, испред болнице да бих извршио евакуацију издвојених лица из болнице у касарну Вуковар. То је мој основни задатак. А из касарне би се тај транспорт њихов организовао за Сремску Митровицу односно према Шида, не знам тачно али у том правцу, да ли је до Шида или до Сремске Митровице. Углавном, био је организован конвој да се он настави у том правцу, дал би ја то радио ил не, није ми било познато, само је био циљ да их доведемо до касарне, а из касарне се организује транспорт за Митровицу. То је суштина основна што је био задатак мени од стране Шљиванчанина. У том циљу, ја сам извршио припреме, значи позадински орган је припремио аутобусе и са аутобусима сам дошао у 06 у касарну па из касарне онда смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали људства?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Имали смо у аутобусе по једног полицајца, значи војног, војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из које су чете били?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је чета ангажована?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Они су били из 2-ог батаљона војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из 2-ог батаљона, добро.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: И онда сам дошао са аутобусима испред болнице и ту сам чекао време када је требало да прихватим и да укрцам људе и да повезем. Прва тура се, како да кажем војнички, организована је негде око пола десет, десет часова чини ми се у том неком периоду када су, док су они њих тамо издвојили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ради то издвајање ако знате?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Мислим да је то радило, нисам био присутан али радили су у сарадњи, заједно са медицинским особљем из болнице значи ту је била, припадници војне полиције, били су радни, ови људи који су радили у болници, био је Шљиванчанин и они мислим да су са докторима, са медицинским сестрама издвајали све оне људе који нису припадали као болничко особље. Зато што је падом Вуковара велики део њих, који нису се предали, они су се пресвукли и прешли у болницу, са намером да се преко конвоја или преко болесних рањеника извуку из зоне према Хрватској. Ми смо имали податке те и зато је и управо и био тријаж, да се утврди шта је болничко особље, шта су рањени, болесни, а шта је оно што је пресвукло се и дошло у болничко особље а није болничко особље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Значи, уз консултацију, сећам се да је Шљиванчанин био присутан, е сад тај тријаж унутар по спратовима то ми није познато, углавном само знам да су били издвојени испред болнице уз један улазак, тамо постоји она рампа, има један насип, и ту су били издвојени и одатле сам ја њих преузео, укрцао у аутобусе и возио према касарни Вуковар. Прва тура од три аутобуса је била укрцана и ја сам их одвезао у

касарну. У касарни је било доста припадника ТО, и њихова агресивност је била жестока тако да сам ја предузео, нисам ја предузео мере, него сам био дужан да их обезбедим, пошто смо у том објекту, касарна то је један од најсигурнијих објеката, ту је било и војне полиције, онда је тај капетан који је обезбеђивао Младен Предојевић касарну преузео и обезбедио те људе у аутобусима, тако што је забрањено било да се отварају аутобуси, да нико не улази унутра без мог одобрења, и да се не дозволи да ови људи на било који начин угрозе безбедност тих заробљених, да кажем, припадника. И док је ту било препирке и разних да кажемо дијалога са тим људима ту околи, ја сам добио од Шљиванчанина задатак, односно на папир, донео ми је један војни полицајац, списак људи које морам да вратим назад. Ту је било једно двадесетак људи, имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Двадесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесетак?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да. И ја сам, тада нисам знао који су то људи, знате, имао сам потребу да сада идем редом из аутобуса у аутобус да читам и онда кад их нађем да их полако извучем и, дошао је значи празан аутобус, ја сам успео некако, било је тешко, али сам успео све да их пронађем и пребацим у празан аутобус и онда са њима да кренем назад према болници. Кад сам дошао тамо рекао сам Шљиванчанину да сам их довезао и да је то врло тешко и замолио га да такве неке задатке више, мало сам био љут на њега, да ми не даје јер, да је то изузетно тешко извести и да то ствара неко негодовање код њих, они имају своју теорију како ћемо их ми пустити па ово, па оно, и реко сам му да нема потребе да тако компликујемо ствари. Он је рекао у реду, добро да си то урадио. Онда су они тамо, ја сам био, ту сам био близу, али они су тамо разговарали о сваком појединцу тако да је, ту је било медицинско особље из болнице, ту су били припадници ТО, ту је био и Вујовић, тако да су једно петнаестак људи пустили као, нису били одговорни, нису били борци него су честити људи, невини и тако даље. Тако да их је Шљиванчанин пустио на њихове предлоге. Е онда сам ја после тога ову групу, ових четири, пет колико их је остало, за које нису добили сагласност, него су остали, нису пуштени, и остало људи што је било у току, док сам се ја горе бавио, док сам се вратио, они су издвојили све што је било и онда сам ту другу групу утоварио и укрцао и превезао до касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико аутобуса?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У три такође?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ту је био и овај што, један од ових који је био дошао, па сам довезао, углавном била су три аутобуса, и дошо сам до касарне. У касарни, кад сам ушао, видим нема аутобуса, првих оних, питам овога Младена где су аутобуси, он је мени рекао да је наређено из команде да се одвезу у Овчару и да ја са ова три аутобуса окренем и да идем тамо. Ја сам то и урадио, окренуо аутобусе у касарни и отишао и стигао на Овчару. Кад сам стигао тамо, рачунам да је то негде било око пола два, временски, био је

потпуковник Панић присутан, био је општи неред и хаос у хангару, значи људи су, ти припадници ТО, су били унутра у хангар и било је измешано и, није се знало што кажу ред, није био ред него је био, ушли су унутра и било је свега и свачега. Онда сам ја успео да успоставим ред, да их избацитим, да истоварим ове моје људе које сам ја довезао, успео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте успоставили ред?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па направио сам с тим мојим војницима један шпалир, пошто је тај простор од пута до хангара, негде је четири, пет метара, то је јако близу, један сам, направио један мали шпалир са мојим војницима и полако нормално, био сам ту, они су протрчавали и улазили у хангар, било је ту ударања са стране али није тако нешто, закачили су и мене понекад, али није било насилног, да кажем нереди него онако, ако су закачили кога. Међутим, унутра је било стање веома лоше, у хангару, значи, са првом групом. Они су физички малтретирани и ја сам приметио то на људима да се то видело, трагови крви, онда збуњеност, по групама онако. Пошто је хангар велики, они су се тако скривали, а ови су нако урлали, беснели по хангару и тако даље. И онда сам ту имао пуно проблема и уз моје ангажовање и уз помоћ Мирољуба Вујовића, команданта, где сам га молио да избацити људе његове из хангара, да не могу они то да раде, да праве неред ту, него да успоставимо ред, после једно пола сата времена ми смо успели да они напусте хангар и да у хангару остану само лица која смо превезли из болнице. Војни полицајци из 80-те бригаде су били војници они су онако били збуњени, ја сам их мало прикупио, рекао им да нема потребе да се боје ничега, да раде свој посао како ваља, да сада преузму обезбеђење, да не дозволе да нико улази у хангар док не дође неки старешина или не да им неки други задатак. А ја сам после тога, кад је ситуација се смирила, негде вероватно пола четири, четири, то је сад питање, углавном у том неком периоду са аутобусима отишао у село Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са аутобусима?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да. И када сам тамо стигао отишао сам на своје командно место, пошто сам ја имао моје командно место, које је једно 150 метара од команде и бригаде. Ту сам се мало одморио и ручао и онда сам, јер сам знао да негде око шест, пола седам почиње реферисање код команданта и одмах сам отишао да обавестим Мркшића са овим свим неприликама које сам имао горе и да једноставно кажем да је стање горе било веома критично. Пре него што је почело реферисање док су се они скупљали ја сам ушао, Мркшић је седео са групом старешина у оперативној сали, ја сам њега известио, рекао сам му да сам дошао са Овчаре и да је стање горе било критично, у смислу да су људи физички малтретирани од стране припадника ТО, и да сам имао проблема и да сам успео да успоставим ред али да постоји опасност да се то поново не понови. И он је рекао мени: «у реду Вукашине, ти си слободан», и онда сам ја отишао на командно место. У међувремену, кад се завршило реферисање, Шљиванчанин је дошао код мене и онда смо детаљније разговарали о тим проблемима који су такве природе, да му објасним шта је све било. То је суштина овако тих догађаја од почетка до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се после враћали на Овчару?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, тај дан, те вечери?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Значи ја сам то у једној изјави заменио те датуме. Значи, ја и он нисмо се никако видели у недељу осим ујутру кад смо разговарали, кад смо контактирали. Ја њега нисам видео до увече, касно негде, после реферисања око осам, пола девет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Ви сте говорили да сте са Шљиванчанином били увече у, око 21,30?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, ја сам то говорио. Разумем Вас шта хоћете да кажете. Ја сам у том првом исказу, кад сам говорио, говорио сам да је то било 19-ог, па сам помешао датуме и прву групу која је била људи присутна 19-ог увече са аутобусима на Овчари а то су људи из «Велепромета» који су били пребачени, нису предати тамо, на граници су их вратили назад па је та група грађана остала на Овчари и ми смо њих обилазили. Ја у том мом исказу то, та два датума помешао па сам говорио да је 19-ог била евакуација болнице, међутим касније кроз, увидео сам да то није 19. него је 20. уствари. Касније сам ја видео нека документа а то је ратни дневник и онда сам видео да је 20. била евакуација болнице а ми смо сви мислили да је то 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили и о томе да сте тај хангар обезбедили тако што сте га закључали катанцем, врата закључали катанцем, данас не говористе о томе?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисмо закључали, него били су катанци зарђали, нису били, то су војници имали су то, али то ни је функционисало, значи они су, врата су радила као хармоника, знате, она су се скупљала и онда је у оквиру те хармонике била су једна мала врата која су се могла отворити само да прође човек, читава та хармоника на хангару она је могла да се скупи. То је функционисало а та врата мала за улазак она су била слободна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле није било никаквог катанца?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Није, није било катанца, него је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је стављен, закључан, јер Ви сте рекли том приликом, то је мислим Ваша изјава код, пред војним судом па смо о томе коментарисали и овог 16.12., да сте Ви закључали и да је кључ остао код овог капетана Војне полиције?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, ја сам говорио да су били катанци на вратима, а можда сам ја, нисам рекао да сам ја закључао, ја мислим да нисам тако рекао, него су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви то регулисали на тај начин, обезбеђење да се регулисало на тај начин између остало и што су се врата закључала?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја сам рекао да се закључају ако могу, међутим ти катанци нису били у функцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тамо људи било, ево Ви сте дакле у ситуацији да сте транспортовали људе из болнице до касарне, потом неке

вратили назад у болницу, по Вашим проценама колико људи сте из болнице довели у касарну?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: По мојим проценама ја мислим да је било негде 250.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 250?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је неко моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли Вас ја добро разумем, у првој тури, како Ви рекосте три аутобуса до касарне па сте потом?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Вратио сам двадесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили двадесетак људи. Да ли то значи да су сад у касарни остала два пуна аутобуса а Ви сте са једним од та три се вратили назад у болницу?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи та два су отишла, већ била отишла.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, кад сам се ја вратио нису била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису била ту, та два, дакле ти што су остали?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте са ова три?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Дошао, прикључио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прикључили им се?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ситуација када сте Ви дошли горе, да ли су ти људи из та два аутобуса већ изашли и смештени, да ли су они већ у хангару или излазе из аутобуса?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Они су били у хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су већ били у хангару?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: И смештени, био је онако, што кажу метеж, јавашлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било ових других људи који су врштали, галамили, рекли сте и да су тукли ове у хангару јер сте по њиховом изгледу видели да су тучени?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашим проценама?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Једно педесетак људи да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колио?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Педесетак, али сад питање је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Педесетак?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Мирољуб Вујовић кад рекосте да сте са њим остварили контакт у том смислу да Вам је он помогао да се његови људи изведу из хангара, шта је он био тада тамо?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Он је, ја сад тачно не знам, у том тренутку ја не знам у којој је функцији био, а он је био командант тог одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га знали од раније из времена ратних дејстава?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па нисам ја нешто, ми смо се виђали нисам ја нешто посебно контактирао с њима јер и није та функција моја али људи смо се сретали, мислим знали смо се. Нисмо се знали да смо седели и причали, нисмо имали кад, али смо се виђали кроз борбена дејства јер сам ја понекад обилазио са Шљиванчанином положаје, тако виђали смо се њима и знам тачно да је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је одвео та два аутобуса из касарне?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте Ви задужени за евакуацију из болнице то је, јел то је Ваше наређење, то је наређење које сте добили од Шљиванчанина?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нека Ваша одговорност?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте сад дошли са три аутобуса у касарну и кажу Вам она два нису ту него су на Овчари?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам каже Каран?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, то ми каже Младен Предојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Младен Предојевић, добро.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, командир чете полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете полиције.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Зато што је он и обезбеђивао та два аутобуса док сам ја враћао ове људе назад. У међувремену неко је, значи неко их је одвео али није, он је мени рекао да је наређено из команде бригаде да се аутобуси пребаце у Овчару, у том смислу ја сам онда, мислим нема шта да питам, јер у војсци је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је сад Ваше наређење у том смислу, имали сте претходно наређење од стране Шљиванчанина да људе из болнице пребаците аутобусима у касарну?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво Вам је сад Ваше наређење, дал Вам је наређење да их, дал је то наређење за Вас?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: За мене је то, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се одведу на Овчару?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је значи наређење команде, мислим ја сам се мало зачудио кад сам то чуо и видео али с обзиром да је одговоран старешина то мени пренео, значи он преноси наређење мени које је добио, и ја сам то схватио као да је исто, да је командант мени рекао, у војсци је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, сад је једно довести људе на Овчару, а друго је шта ће бити с њима, коме ће се и да ли ће се неке предати, да ли сте имали наређење у том смислу?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда људе тамо оставите и зашто их оставите овима из 80-те моторизоване бригаде?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Схватате Ви, значи ја сам само следио то наређење команде и да саставим ту групу људи заједно, знате. Кад сам дошо на Овчару ја сам горе видео да је то мимо оног што је Шљиванчанин рекао, био је, потпуковник је био ту, овај Панић, ја сам га питао шта је ово, каже тако је наређење и он је отишао. И онда сам ја остао само из људских, моралних потреба, нисам имао никакве обавезе више ту да се бавим, па сам ја остао. Морао сам да останем јер видим да није, нисам могао да оставим људе тако и да одем баш ме брига. Значи, ја сам лично остао из својих побуда да направим ред и обавезе према људима. Зато што није моја надлежност никаква била да ја ту правим ред и да се ту ја рвем и излажем свој живот опасности, уопште нисам имао потребе, ја сам могао да се окренем и одем код Мркшића и да кажем оно што сам рекао, него сам прво успоставио ред, па сам онда отишао и рекао шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: И онда сам видео да је то план неки који мени није био познат, после се видело да је то у реду све, а мени то није било познато. Ја кад сам рекао Мркшићу шта је то, он каже у реду, слободан си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са Шљиванчанином контактирали?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам никако га видео, нити сам га могао видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: А увече смо се ми видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече, тај дан увече сте се видели?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, 20-ог, негде после реферисања он је свратио код мене на командно место и разговарали смо, пошто је он чуо вероватно на реферисању па ме је онда то и питао шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања откуд ту ови људи из 80-те моторизоване бригаде?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је њихова зона одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нека војна полиција, Ви рекосте војна?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је њихова зона одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција, са њима сте нешто и попричали, дали им нека упутства?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Њихова зона одговорности. Они су ту били размештени и то је њихова зона одговорности и они су имали обавезу да предузму мере обезбеђења, војна полиција. Иначе то је њена надлежност и дужност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али дошла је ова војна, Ви сте тамо дошли са војном полицијом?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ма то је пратња, то нема везе никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њих смо чули неке друге приче потпуно, и они затечени и они изненађени што су сад.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је по прописима пратња која се обезбеђује и даје сваком аутобусу, ето тако, то нема везе са обезбеђењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па добро сад, него по прописима и правилима спровода и предаје ратних заробљеника управницима логора и тако даље, о томе би могло да се прича. Да ли знате ко је Стаматовић Зоран, да ли Вам говори то име што, Стаматовић Зоран, у то време је био водник и у чети сад нисам сигуран да ли код Радића или код Зиројевића?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: У 1-ом батаљону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Бојковског, у сваком случају у Тешићевом батаљону, 1-ом батаљону.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Он је подофицир кога ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да подофицир.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Чуо сам да постоји али ништа ми не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је овде у овој судници рекао да сте Ви тамо били на Овчари, да сте на Овчару дошли са неким цивилним аутомобилом, да ли «стојадин», да ли «застава 128», тако некако и да сте испитивали поједине од тих заробљених, утолико што сте их изводили из хангара, доводили до Вашег аутомобила, Ви седели на месту сувозача, и онда онако кроз отворен прозор нешто испитивали Ви, уписивали у неку бележницу и тако?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, ја нисам био са цивилним возилом, ја сам имао «пуха», али ја сам ту разговарао са људима, јесам разговарао, али са цивилним возилом нисам био, имао сам «пуха», зелено обојено војничко возило, тако да, јесам ја разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали возача?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали возача?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам имао возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте Ви баш возили?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја сам возио «пуха», зато што је у то време било јако мало војника и возача и тога, па су старешине возиле, а пошто смо ми органи безбедности ми имамо право да управљамо моторним возилима, и онда сам ја имао легално право да возим, али ја сам, што се тиче тога, ја јесам разговарао са тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли евентуално на начин како он то описује, у смислу да сте седели у аутомобилу а Вама људи долазили па Ви са њима разговарали кроз отворен прозор?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, није тачно. Ја сам разговарао унутар, у хангару са људима. И хтео сам ја мало да поразговарам међутим услови су били врло тешки и ја сам одустао од те идеје. А хтео сам, поразговарао мало са тим које сам ја препознао, то су били командири тих њихових јединица «Велики бојлер», шта ја знам, «Жута оса» и тако даље. Међутим то је било немогуће. Да сам ја, као орган безбедности, да сам имао времена ја сам могао и да поразговарам, да прикупим неку информацију, да је све било како ваља, међутим били су услови врло тешки. То је било

беспредметно уопште. Не може да се разговара. Немате услове да разговарате у правом смислу, да ви ставите човека, уствари, да узимате од њега информације, разговор да водите, један оперативни разговор, то је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом преузимања људи у болници да ли сте те људе преузели са неким списком?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није сачињен никакав списак?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Није никакав списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овамо на Овчари у хангару сачињаван какав списак?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја нисам а није ми познато, значи ја их нисам предао ни примио по списку, то је онако што кажу било без списка а сад даље није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете орган за позадину, јел тако, они су обезбедили аутобусе?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је старешина?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ту је био помоћник команданда за позадину, потпуковник Лончаревић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лончаревић?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какви су то аутобуси били, војни или цивилни?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То су, сада право да Вам кажем, то су аутобуси сад ја не могу да се сетим да ли су имали таблице, ја мислим да је била мешана група са цивилним таблицама и војним, аутобуси градског типа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Градског типа, да. Питања? Изволите колега Тодоровићу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је та 80-та моторизована бригада била претпочињена Гардијској бригади?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Све јединице у зони одговорности у време извођења борбених дејстава су биле одговорне команданту оперативне групе Југ.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су официри безбедности Гардијске бригаде имали надлежност и како бих то казао, не команда, наређење, да ли су морали да извршавају ваша наређења, официри крагујевачке 80-те мооризоване бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У претпочињеним јединицама?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, не, нема, у служби нема надређивања. Они имају своје органе, имају своју линију, тако да ми с њима немамо ништа. Не можемо да им наређујемо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не може нико баш?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нико.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли у Вашој бригади може официр безбедности нижег чина да нареди официру из трупе вишег чина?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не. Не може. Значи, органи безбедности немају право наређивања, они имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите колега Калањ, други пут се јављате?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Председниче, ја се противим овим питањима пуномоћника оштећених, јер сматрам да она немају никакве везе са чињеницама, са радњама које се стављају оптуженима на терет, па тако да ова питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се слажем да то јесте мало удаљено, али ја сам их дозволио.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Заиста је удаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја сам их дозволио у једном контексту и провере казивања неких сведока које смо овде чули, тако да немам ништа против ових питања.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Право командовања има само командант јединице, органи безбедности немају право.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кључно питање по мом мишљењу, ја заступам, хоћу да одговорим колеги Калању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема потребе.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има потребе због транскрипта. Четири године, и сматрам да је кључно питање, ко је наредио Везмаревићу да повуче полицију, тај је најкривљи за овај догађај и у том правцу сам питао.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Слажем се ја са Вама, апсолутно ја се слажем са тим, ја бих волео да чујем ко је тај.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Господин Калањ је официр, чуди ме да не зна, није могао да закључи.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја бих волео да чујем ко је наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, да се не задржавамо.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Друго питање, тај капетан Каранфиловски?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Каранфилов.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каранфилов Борчо, да ли сте га виђали на Овчари?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када сте Ви били када је Вама прећено?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Тај дан није био са мном.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте га видели?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате капетана Везмаревића из 80-те бригаде?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја лично њега не знам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете војне полиције.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, да.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли с њим контактирали?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја њега уопште нисам контактирао, али сам га вероватно видео негде у пролазу, али да смо имали неке разговоре, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекосте да сте са тим припадницима војне полиције, да сте их упозорили да?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да то су његови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да воде рачуна и тако даље?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само са војницима а не са?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ма да, то су његови војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неким од старешина?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, не, нико од њихових старешина није био тог дана, тог тренутка ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је могао да нареди Везмаревићу да повуче војну полицију?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Само командант његове јединице.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сведок је рекао да је 20-ог био на Овчари, па се његов исказ разликује од претходних исказа више пута, увек је давао другачији исказ. Али ево данас је изјавио да је 20-ог био. Ја ћу му само нешто предочити, и да је само један пут био на Овчари и да увече није био на Овчари. Предочићу му његов исказ са записника о саслушању сведока у истрази од 28.11.2003.године: «ја сам у току поподнева негде око 17 часова обавестио пуковника Мркшића да је тамо била критична ситуација», то што каже, «али да сам то средιο, напомињући му да су ти људи још увек остали тамо, није ништа пуковник прокоментарисао да треба нешто даље да ради, обзиром да мајор Шљиванчанин уопште није био у току тог дана на Овчари када се вратио на командно место, негде око 21,30 часова, а претходно је чуо да је на Овчари било промблема, позвао ме је да пођем са њим да обиђемо то место, па смо заједно и отишли».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим да смо већ коментарисали, колега Заклан, ја сам то предочио сведоку.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не, то ја не коментаришем, председниче, нисам чуо да сте предочили овако нешто сведоку. Сведок каже, он тврди нешто друго, да је побркао датуме, овде отворено, децидирано говори да је био са Шљиванчанином на Овчари 20-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то је рекао, ја сам то рекао.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па нек ми каже сада, ево нек ми одговори на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то сведоку предочио, колега Заклан. Ја сам предочио да је управо исказао тако како сте Ви то сад рекли, да је то прича пред војним истражним судијом и у истрази у овом предмету и он је, сведок дао објашњења у том смислу да је побркао датуме да се то односи на 19-ти.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Е, али овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је био са Шљиванчанином.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже група са «Велепромета» је тад била.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: У овом контексту говори се о догађајима 20-ог, зато га ја питам, овај конкретни догађај је 20-ог, био на Овчари, обавестио Мркшића, обавестио Шљиванчанина, и Шљиванчанин му каже идемо на Овчару и одлазе на Овчару. То нема везе са бркањем датума, то је тај догађај, дал је био 19. или 20. то ме уопште не интересује, то је у склопу тих догађаја, тог дана, да ли може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се слажем са Вама у овом смислу што Ви заиста у овом казивању говорите да сте са Шљиванчанином отишли на Овчару управо везано за његово сазнање да је горе било критично, знате, ево сад да не причамо о датумима, шта је било.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Хоћете да објасним зашто сам ја пермутовао те датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојмо сад датуме, ево нећемо датуме, него разлог одласка на Овчару, Вас и Шљиванчанина увече?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Е то, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је било критично претходног дана са људима на Овчари да Ви и Шљиванчанин тамо идете?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па критично је било јер се та група људи, која је остала на Овчари, је имала проблема са, уопште да нису примљени али су враћени горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћени?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Храна да се обезбеди, да се види шта је, где су људи смештени, он је зато мени и рекао ајде да видимо шта се дешава са људима горе.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Али он говори сада о Мркшићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви говорите о проблематичности да је било?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, ради се о томе да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблема па због тога сте?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Та два догађаја ставио у један дан, у томе је проблем, кад сам дао ту прву изјаву.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Није у томе проблем господине Вукашиновићу, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега Заклан, можете да.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Али је Ваше право да тако говорите, како говорите. Но још бих му ја предочио нешто, Ви сте то урадили у поступку против окривљеног Саше Радака, да има људи који су га видели на Овчари, баш у то време. Драги Вукосављевић тврди да је он био тамо, или сад дал Драги или Срећко Борисављевић, мислим да је Драги Вукосављевић, да је он био са групом официра око 21,30, кад се повлачила војна полиција, да је видео, тако ми се чини. Мислим да сте га и Ви питали у том правцу нешто, и да је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Вукашиновић био? Не, то Вукосављевић не тврди да је био тада, после подне, да, приликом првог боравка на Овчари, после кога је отишао код Мркшића да нађе команданта, па се онда вратио то је

његов други боравак, не говори о Вукашиновићу и његовом боравку на Овчари у време тог другог боравка него у време оног првог.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Само тренутак председниче, ако имам, али ја мислим да сте га то исто и Ви питали. У предмету Саше Радака, сте га то питали. Добро, сам је то изјавио уосталом, мање битно јер тврди да није био, добро, није био. Интересује ме сада, данас је изјавио да је добио наређење, то сте га Ви питали, од Шљиванчанина да пребаци заробљенике из војне болнице до касарне од стране мајора Шљиванчанина, па једанпут то кад се вратио назад, пребацио је један аутобус у болницу поново, и кад се вратио да су два аутобуса опет отишла на Овчару, од Младена сте чули, име Младен, ко је тај Младен?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Командир чете војне полиције из обезбеђења касарне Вуковар.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Он Вам је рекао да су аутобуси превезени на Овчару, ја сам тако разумео?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, и командно наређење.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Дорбо, шта Вам је још рекао?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ништа више, да идем горе.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да Ви идете горе, а шта је рекао, шта онда он Вама нареди?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Није он мени наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, као пренео.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Пренео.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Чије наређење?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Команданта.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Мркшића?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Значи по наређењу команданта Мркшића су аутобуси превезени на Овчару?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па једино он може да мења правац и смер, нико више.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ништа више, то питам Вукашиновићу.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Тако је.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим. Колега Бељански.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ако може да нам објасни с обзиром на то да је видео да на Овчари постоје проблеми, да је знао да је 200 људи отприлике тамо у хангару, да је известио о томе Мркшића, да је увече причао о томе са Шљиванчанином, да ли има било какво сазнање шта се касније догађа са тим људима, да ли је питао икога, да ли је чуо некога, да су они, да им је суђено, да су транспортовани негде, да су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да се нешто треће десило?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Није моја одговорност да ја истражујем после реферисања шта је са људима, нисам питао, нити сам имао

потребе да питам. Са мојим извештајем команданту бригаде, односно оперативне групе Југ, са тим сам ја завршио задатак. Ја немам потребе, ја имам сасвим други посао, ја сам командног места Негославце, ово је само неки ванредни задатак мени дао потпуковник Шљиванчанин, вероватно у договору са командантом, да ја извршим тај превоз људи из болнице до касарне Вуковар, и да касније организујем према Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Није моја уопште дужност била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није Вам била дужност да питате, да се распитујете, да ли сте чули шта је било?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја сам дао у изјави, ја сам наредних дана чуо да тих људи нема горе и да су ликвидирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредних дана?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да. Онако дошо ми тај исто мој, један обојица несрећни, и један и други су погинули, капетан је Божић био, он је био мој заменик у то време на тој дужности, и пошто је била припрема за повратак, ја сам требао да предам команданту зону, команданту села Негославци, новом, ту је било пуно посла и он је мени рекао у покрету каже, чуо сам нема ових људи горе, којих бре људи, каже они на Овчари нема их, изгледа да су ликвидирани. И онда ја сам то сматрао као гласине, нисам могао да верујем да то може да се деси и нисам уопште реаговао на то, и нико ништа не реагује. Ми смо се припремали, ја сам предавао зону, односно село, припремао свој батаљон преостали, тај 1-ви батаљон који је имао негде око стотинак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са Шљиванчанином о томе причали?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овој информацији?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не нисам, Шљиванчанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласини коју сте чули?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Верујте нисмо се ни видели после, тако да нисмо о томе разговарали, нити смо истраживали, али сам чуо. Ја сам реко да сам чуо да је то тако десило се.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је иком пренео с обзиром да је то претпостављам официр који му је пренео ту информацију, такође официр безбедности, јел тако?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Молим? Официр војне полиције.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Војне полиције. Да ли је прибележио негде ту информацију, или је било кога известио о томе да постоје таква оперативна сазнања о томе да су ти људи ликвидирани?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, нико ништа није чуо.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Само једно питање, да ли је сведоку познато да ли се водила некаква евиденција приликом примопредаје заробљеника, малочас рече у Сремској Митровици, између војске и Сремске Митровице?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја нисам учествовао у предаји али морала је да буде нека евиденција, по мом схватању. Пре овог случаја, јел?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да, питам уопште тих дана?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Уопште је требало да се у затвор кад се предају људи онда се предају по списку.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Јесте ли сигурни ил нисте сигурни или претпостављате?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Треба да се предају ја нисам предавао, не могу да, али треба да се, па било је кад се предаје у затвор мора да се преда по списку.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Немам више питања.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не може да се преда овако без, као што сам, овај наш маневар из болнице до објекта то је тај привремени покрет, па се може и у току транспорта правити списак, али кад се предаје у затвор ту мора да се преда по списку, то је правило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Ђурђевићу?

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Само једно питање. Да ли сведок може нешто да нам каже о његовим сазнањима о режиму кретања на том подручју у смислу уласка и изласка са подручја које је ратом захваћено, да ли је мислим на грађанство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били командант места Негославци, па можда су?

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Дакле, који је режим био, да ли се могло улазити без пропуснице, са пропусницом, слободно, ко је о томе водио рачуна и како је то ишло, неколико реченица?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Значи, режим је био строго заведен и ја сам наследио тај режим, јер пре тога је радио тај мој колега. Значи, постојали су пунктови за улазак у командно место одоздо од Берка и са фронта од Вуковара, постојао је пункт. Тачно пункт је при преласку пруге, испред Вуковара је био пункт, тамо од стадиона на улазу у Негославце постојао је пункт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Да сам ја хтео да?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: И около су била стражарска места, патроле и разни облици обезбеђења зоне у оквиру села. Уведене су пропуснице за моторна возила и за лица. Значи, пишу се пропуснице, лице које излази, које напушта зону, ако иде у град иде у Београд даје му се пропусница и он излази из зоне, са том пропусницом се враћа и улази у зону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам ја из Београда желео да одем у Вуковар тих дана да ли бих морао да прођем кроз те пунктове?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Морали би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли би мој пролазак био евидентиран или да ли се на тим контролним пунктовима водила нека евиденција људи и моторних возила која су прошла или је довољно да само покаже се папир, у реду је, разумете?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Уписује се и плус се гледа да ли је то папир који је уведен, значи да ли је то наш папир. И друге јединице имају своје папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али одговарајући документ?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Али не могу да уђу у нашу зону, али са нашим папирима, значи била је црвена боја, сећам се ко сада и уводи се евиденција. На пункту се уписује, била је свеска, возило улази са регистарским бројем, марка возила, у толико и толико, изашло у толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте такав режим кретања, Ви рекосте затекли? Претпостављам да сте га примењивали све то време док сте били командант и да је важио и да ли сте га оставили тако кад сте предали место Негославце новом команданту?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па да, све како правила налажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Колега Дозет?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих само два питања. Да се сведок изјасни кад је отишао са територије Вуковара, датум?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: 24-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са гардијском бригадом, рекао је кад је бригада напустила.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је повратком у раније место службовања по линији безбедности било коме поднео писмени извештај о свом боравку на територији Вуковара?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, ја не подносим извештај. Извештај је рађен од стране Шљиванчанина и господин Каран су правили извештај и подносили управи безбедности.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А у којој форми Ви извештавате свог претпостављеног по линији безбедности о својим запажањима на територији Вуковара?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: У то време ја сам био потчињени командант, значи, ја са Шљиванчанином нисам имао у том смислу неке контакте јер сам био командант командног места. Значи, престаје ми та, да кажемо привремена функција, претпочињавам се командовању али да ли имам овлашћења органа безбедности могу да их примењујем у пракси али нисам одговоран Шљиванчанину за тај период док сам био командант командног места, да му подносим извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али сте ипак поступали по његовој наредби везано за евакуацију људи из болнице, значи он је неко ко вам и даље наређује?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Тај задатак је на командном месту, на реферисању договорен. Ја сам одабран као човек да то одради. То је вероватно Шљиванчанин даље са командантом договорио, не би могао Шљиванчанин да ми наређује пошто сам ја већ командант командног места наредбом команданта одређен. Ја већ у том тренутку испадам из одељења безбедности. Нисам у функцији одељења безбедности, нисам у функцији командовања, тако да сам ја добио задатак од Шљиванчанина, али претпостављам да је то. Није он мени објашњавао да је то командант и Шљиванчанин, да су се договорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, кад сте предали командно место Вашем наследнику?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: 24-ог негде око 10 часова кад смо завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24-ог?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули ову информацију од овог капетана?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То сам чуо негде тако између, док смо радили, у том периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Намеће ми се да би било, јер престаје Вам функција команданта места, Ви сте опет то што сте у гардијској бригади, јел тако?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Мени престаје функција и прелазим онда, тако је, ја прелазим у одељење безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет сте у органу безбедности помоћник?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Тако је за штабно-безбедносне сврхе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. И шта је са извештавањем па и о овим сазнањима?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Намеће ми се логичним да би то онда било места да се извести начелник о томе?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисмо извештавали никога о томе зато што ја нисам ни знао да је то било, схватате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро и то је неко сазнање?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам извештавао. Сматрао сам да је то нека гласина. Таман посла да сад ја будем тај први који ће да прича неке глупости. Тако је било у том тренутку.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, свака даљња прича мислим да би отишла негде далеко, не бих желео да се човеку замера приватно, према томе прекинућу са питањем. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања? Браниоци? Изволите колега Баровићу?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Питање је каква би процедура била да сведок није мислио да је то гласина? По којој би се процедури поступало да он није мислио да је обавештење од њему потчињеног капетана гласина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили сте питање?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели? Ви сте рекли, Ви сте ово схватили као гласину, као неку гласину, ову информацију, гласину, причу овог капетана, како рекосте да се зове?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Божића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни сада?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас пита колега Баровић да то нисте чули у виду гласине као гласину или да сами то нисте сматрали као гласину, каква би била процедура?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па моје је да известим Шљиванчанина о тој информацији и после је његово задње.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Можете ли мало конкретније да нам кажете, пошто се ради о реалном догађају је ли, а ради се и о реалним људима на терену?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Хоћу да вам објасним зашто је то, знате, у току борбених дејстава у Вуковару је било разних дезинформација, гласина о разним догађајима, верујте да то, иначе из тих разлога сам ја мислио да је то у склопу тога, тако да нисам то озбиљно схватио да се то стварно десило.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Хоћу нешто друго да Вас питам, можда помогне у целом поступку. Капетан који је Вама то рекао како би он требао да поступа ако сматра да то није гласина, ако није убеђен из било ког разлога да је то? Кома би он требао да пренесе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је мало.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ево ја ћу вам објаснити. Он је орган војне полиције и има право такође да прави забелешку и да ту забелешку подноси свом команданту батаљона.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: А то је био?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је био, тренутно сам ја био заступник, иначе, његов командант се разболео и отишао је за Београд Павловић Бранислав, или може да напише као овлашћено службено лице забелешку да се директно пошаље команданту бригаде. Орган војне полиције има право забелешку да напише.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: А командант војне полиције у том тренутку је био, ко конкретно?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ево ја сам био само.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: И он је то Вама пренео?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Он је само мени пренео, али није писао ништа. Он је пренео гласину коју је чуо кроз село, да је чуо да су они нестали и изашао је и он мени каже: «знате шта, чуо сам да они људи нису горе више», «како», «па чуо сам», каже: «по селу се прича». Такви су то тренуци били да то нико није могао да претпостави да је то могуће да се десило.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли је у Вашем сазнању ко је први проверио ту гласину, односно ко је први дошао на Грабово и видео да тамо постоји масовна гробница? Да ли је у Вашем сазнању?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не знам ја.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли Ви знате ко је први отишао на Грабово и открио масовну гробницу на Грабову?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања? Вујовић, па Вујановић. Уступате Вујановићу? Изволите?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је на Овчари с ове стране, сад тако да кажем, значи, ајде да кажем од територијалаца и других војника видео неку женску особу?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Питате мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, била је једна женска, особа у аутобусу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не у аутобусу, с наше стране, значи од нас мештана, добровољаца, четника, партизана, то сам мислио?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Била је у касарни, у касарни у Вуковару видео сам једну женску.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: На Овчари питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, на Овчари, тада у то време када сте Ви били тамо?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам видео никог.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна нешто о истражним органима које је Мркшић очекивао у вези Овчаре?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Немам појма.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Није Вас упознао да ће доћи неки истражни органи?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна да је писана наредба о евакуацији болнице и када је писана?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се водио записник на реферисању код господина Мркшића?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја нисам био присутан, претпостављам да се водио, ја не могу сад да вам кажем кад нисам био присутан.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хоћете да кажете да нисте присуствовали реферисању?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Никад?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Никад.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, да ли имате сазнања да је постојала та свеска реферисања?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где може да се пронађе?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: У команди бригаде. Где би могла да буде. Документација сва је била у команди бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај документ?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Свеска реферисања. О томе је говорио Радоје Трифуновић.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је свеска запажања са реферисања на командном месту, односно у команди оперативне групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушавамо да добијемо као назив документа, не сад описно него назив документа?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Могло би да се напише свеска реферисања на командном месту Оперативне групе југ.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко ме се шаљу извештаји по линији безбедности о догађајима са терена?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Оперативци достављају начелнику безбедности а начелник безбедности доставља претпостављеном старешини.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел можете то именом и презименом?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Начелник безбедности доставља Управи безбедности.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам Вас чуо добро?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Управи безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник безбедности доставља извештај Управи безбедности.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А ко начелнику безбедности доставља информације?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Оперативци, референти.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зар Ви нисте били дужни, кад сте чули ту причу о ликвидацији, не знам ни ја тако тих људи, да ли нисте дужни били да проверите ту причу, то се не ради о два човека, то се ради о?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам био обавезан.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисте били обавезни?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам био обавезан.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А ко је био обавезан?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ко је био обавезан? Био је обавезан сваки оперативац који се бави тим послом.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел можете ми рећи једно име бар?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па ето ко је био у тој зони одговорности.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Реците ми само једно име, два?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Мислим, не могу да вам кажем ко је држао командно место у оперативном смислу, немам појма, да ли је Каранфилов Борчо или Момчиловић Зоран, али мислим да је Каранфилов, ако је његово командно место Негославци било у зони одговорности оперативно онда је он све гласине и све што се дешава по селу он то разазна и да процењује да ли је то гласина, да ли није и да предузима мере у смислу обавештавања претпостављеном старешини.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знате, јел имате нека сазнања о неком састанку Владе САО Крајине и представнику војске?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Та сазнања сам сазнао кад сам био на Овчари, у том периоду кад је потпуковник био горе, да је у међувремену била седница Владе.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је било кад 19-ог или 20-ог?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: 20-ог.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта знате о тој седници?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не знам ништа, само сам чуо да је била седница и да је тамо био присутан Панић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел био Шљиванчанин?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како знате да није био Шљиванчанин?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Молим?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како знате да није био Шљиванчанин?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Знам да је само Панић одређен за команданта, не мора Шљиванчанин да иде кад му није наређено.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Радоје Трифуновић нам говори да је и Шљиванчанин био тамо.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не знам ја. Ја знам да је само Панић био.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како је изгледао Мирољуб у то време кад сте разговарали са њим у хангару?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Како је изгледао?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да? Висок, низак, ћелав, браду носио?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ти само мене питаш неке ствари које немају смисла никаквог. Ви знате добро како сте изгледали. Према томе, изгледали сте онако како сте изгледали.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја врло добро знам, питам Вас да чује овај суд?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја се не сећам сада да ти кажем, после 15 година, како је Мирољуб изгледао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Када је званично ослобођена болница, заузета, ајте како хоћете?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам учествовао у томе, али претпостављам да је то било.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ако су борбе престале 17-ог, како сте рекли, ако су борбе престале већ 17-ог, кад је онда заузета болница?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Откуд ја знам кад је заузета болница. Ја сам 20-ог био у болници, ујутру и немам појима кад је болница заузета и да ли је заузета и ко ју је заузимао. Она није у мојој надлежности била.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро, нисам рекао да је надлежност, можда знате 18?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја бих хтео само један коментар од Вас да чујем. Радоје Трифуновић је овде говорио да су ишли предлози од органа команде, старешина органа безбедности, начелника према команданту Мркшићу да се групи која је била под оружјем суди у Вуковару, а тај предлог је одбио командант. Да чујем коментар само?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Нисам то чуо. Чујем од Вас то први пут.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па нисте то од мене чули, то су приче Радоја Трифуновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тако што чули или не?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја нисам био присутан на реферисању и мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја нисам на реферисању био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако јесте, чуо сам то, то и то?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знате ко је био начелник персоналног органа у бригади?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Персоналног?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: У то време?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Био је, ево сад питање које је, персоналац, не, чини ми се да је Радоје Дакић потпуковник овај, да ли је Дакић Милутин, не могу да се сетим, нисам сигуран, чини ми се али нисам сигуран.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знате?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Дакић Милутин, али нисам сигуран.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је приликом боравка на Овчари запазио неке офицере који нису из круга гардијске бригаде, неке друге офицере?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: У мом времену није било.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли имате сазнања да су органи безбедности из прве војне области били у болници?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Они су били у Вуковару, а сад тачно не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да су они вршили тријажу болнице?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не знам, није ми познато, али били су у Вуковару.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је руководио евакуацијом болнице, како Ви кажете 20-ог?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ко је руководио?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је руководио да, ко је био носилац?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Руководио је Шљиванчанин са осталом групом старешина, свако је имао свој део посла.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте Ви то цело време били тамо у болници кад се вршила та тријажа, односно утовар у аутобусе?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја сам био поред аутобуса и чекао док.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили тада у болницу?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У круг болнице?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У круг да, али у унутрашњост болнице не?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, био сам овде од пријавнице на оној, на улазној рампи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На оној улазној рампи доле за хитну помоћ?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ту сам стајао и они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није главни улаз у болницу него?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је улаз из те улице, ја не знам сад како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, него из друге улице? Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, нисте видели некакав претрес од стране војне полиције?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Значи, они су мени довозили овде испред, значи ја сам ту примао људе.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко вам је доводио то?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Симић капетан и остали, значи они су ту постројавали људе.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Лично Симић доводио?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па није Симић лично, него његова војска и старешине.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овог човека?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Познајем, али много се променио, сад је сасвим другачији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Станко Вујановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Вујановић? Јесте ли га видели на Овчари тада када сте Ви били у време док сте Ви били?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Видео сам ја њега у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни на Овчари?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, извињавам се, код болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код болнице?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине Вукашиновићу могли сте ме видети само 18-ог кад је, зато Вас питам, не инсистирам, него знам да је 18-ог ушло се у болницу, то знам и то не може нико да ми оспори.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: У реду је, мислим ја не говорим о 18-ом, ја говорим о 20-ом. 18-ог нисам ни био у Вуковару.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, 20-ог ме сигурно нисте видели у болници, то могу да потврдим пред ким хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је његова супруга?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Чија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановићева?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Од овог сведока Стаматовића кога сам Вам малопре помињао чули смо тврдњу, не само у оном смислу како сам Вам предочио него и да је ту поред Вашег аутомобила била Вујановићева супруга,

овде оптужена Калаба Нада па да је она наводно једног од тих које сте Ви испитивали шутнула ногом у цеваницу?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ма нема везе, тај мали лупа нешто, није тачно уопште. То искрено вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господине Вујовићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знате неког официра под именом Босанац?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Босанац?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, колико процењујете, имамо шест минута? Брзо? Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах да кажем да сам ја тај Вујовић, да сведока први пут видим иако није ништа лоше говорио о мени, чак похвалио да сам му помагао, али ја о том периоду то коментаришем, нормално морам искоментарисати, свакако ћете ме питати. У том периоду кад су аутобуси били тамо ја нисам био тамо, већ сам ја дошао касније. Ја сам рекао да сам прво учинило ми се да сам видео празан аутобус један, па сам онда рекао да сам то помешао да ли са болницом, да ли са касарном, да ли са «Велепрометом». Значи, тада када су заробљеници долазили улазили у хангар, ја нисам био. Е сад само кратка питања само. Сведок је рекао да ме видео на терену у току борби, у току борбених дејстава, да ли може сведок само да каже када, у којем је то периоду било, који месец?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја мислим да смо се сретали у касарни код Тешића на командном месту.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када, који је то период био?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је оно у почетном периоду у октобру и прве недеље новембра.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када и?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Прве недеље новембра, 10-ог новембра.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Око 10-ог новембра.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: До 10-ог новембра.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је нејасно нешто у предмету код Радака Саше да поново питам да ли сведок зна Перу Цигана?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Молим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Перу Цигана да ли сведок зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Перо Циган?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перо Циган?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажемо Перо Циган да ли Вас то на нешто асоцира?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко на Овчари горе код хангара потезао оружје на Вас?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Јесте. Не знам неки у бради онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Браду је имао онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га можете описати мало – млађи, старији, дебљи, мршавији, висок, низак?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Дебљи. Не знам како се зове, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, него можете ли га мало описати?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Он је овако био нижи, али широк, моје грађе овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Биле су оне униформе разно-разне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, кад питам како је био обучен, претпостављам тада су сви имали униформе, него да ли је имао нешто специфично?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Имао је ја мислим оне мараме неке шта ја знам, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у којој је то ситуацији били кад је потезао?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Па ја када сам им бранио да не туку ове људе него да изађу напоље, онда је он мени то као ко си ти да браниш њих, покушао је да ме уплаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је то, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јел имате Ви нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како коментаришете ово казивање сведока да сте Ви помогли да, он каже његови територијаци изађу напоље?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То сам одмах на почетку искоментарисао. У том периоду о чему сведок говори ја уопште нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не причамо аутобуси, улазак и тако даље, него сведок говори да је после са Вама предузимао неке мере и кораке да се из хангара удаље Ваши територијалци?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведоку неко помогао, ја не могу да кажем да није и да му је помогао око тог сређивања, али ја тај нисам. Да ли је неко њему ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још питања има? Ко је сад на реду? Само једно, јел тако? Два минута још имамо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад прича о том догађају сад да му је неко претио, тај мали буцмасти, да ли је то било у хангару колико сам ја разумео?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Унутра у хангару.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У хангару? Ништа, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златар Вујо?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Интересује ме само ко командује контролно-пропусном службом у Негославцима? Контролно-пропусном службом ко командује у Негославцима?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Командант командног места.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Ко?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Командант командног места, у том периоду ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јест он?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: То сте Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, да.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: А где можемо наћи те дневнике сада? Јел су вођени дневници о уласку и изласку, рекли сте да су вођени дневници, где можемо наћи те дневнике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево рекао је да су вођене евиденције, то је рекао.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: То нам је Трифуновић исто тврдио да су то контролно-пропусни дневници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, на моје питање је рекао да су вођене евиденције лица и возила?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Јел он то лично водио или?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Војник на командном пункту.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Војник на пункту? Где можемо доћи до тих дневника, где су ти дневници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема их господине Златар, добили смо обавештење да их нема, да те евиденције нема.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Можда нема ове шире али можда има ова Негославцима, да сачекамо одговор. Није било ни Гутине историје болести па је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него то је нешто најновије, па ћемо послати, послаћемо тај допис.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Па не можда има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Послаћемо тај допис.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Команда бригаде је бомбардована и постоји могућност да је вели део од докумената остао и уништен, у току '99. године је бомбардовано зато нема докумената.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, и господин рече за шпалир да је он формирао шпалир. Да ли је било малтретирања преко шпалира, преко тих његових људи кад је он формирао шпалир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је описао.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Господин каже данас да је он формирао шпалир да би људи из аутобуса могли ући у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, да одвоји, јесте. Јел сте Ви слушали господине Златар шта човек прича. Било је ударања, како није и поред тога.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Ја сам чуо јако добро, али некеме та прича изгледа не одговара овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Човек је лепо рекао да је он формирао шпалир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, али опет безуспешно, опет преко шпалира су их тукли, није то било нешто страшно, тако каже, али било је.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, идемо на друго питање. Која јединица, гардијска јединица је носила маскирне униформе? У гардијској ко је имао маскирне униформе?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Носили су патришка јединица и органи безбедности, они су имали те нове, најновије униформе.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Па било би добро да предпочите изјаву Емила Чакалића кад је настао масакар у хангару, било би добро да му предпочите како су људи изгледали, јел то су једини људи у маскирним униформама на терену били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драговић? Е сад пробијамо време. Кратко? Добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Поштовање. Хтео сам да поставим питање господину Вукашиновићу да ли ме познаје?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да ли те познајем?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Кад си проговорио онда сам те препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја мислим да је он рањен био у току кад сам га ја дао му воду да га превезем за болницу, Цеца како су га звали.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Тако. Сад пошто господин Вукашиновић каже да је био присутан кад су та последња три аутобуса дошла, па само сам хтео да питам да ли је случајно мене регистровао да сам ја био у том шпалиру, да сам неког тукао или малтретирао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу тим људима тамо на Овчари?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не. Њега сам добро упознао зато што ме је сат времена убеђивао да му дам пропусницу, нисам веровао, јер су крали аутомобиле па сам врло био строг по том питању, па када сам видео да је рањен онда сам дао да га извезу места са тим приватним аутомобилима да би се превио и онда сам га запамтио пошто је сат времена био код мене у канцеларији колико се сећам.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Тако је.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: И после тога сам га запамтио.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања? Господине Атанасијевићу, Ваша питања нису кратка, ја ћу због Вас замолити сведока да дође сутра. Ајте? Па не ако је само једно али вредно?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сведок је рекао са Овчаре да су сви аутобуси отишли за Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он их одвео.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да он их одвео, тако је, тако је, па ја сад хоћу да питам само да ли су сви ти аутобуси напустили Овчару одједанпут, сви у истом тренутку да ли су сви заједно отишли?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, ја сам их одвезао значи укупно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте комплетну групу од свих пет аутобуса вратили за Негославце?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, свих пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Реците ми да ли је то био дан или ноћ?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Знам ја да је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или дан или ноћ?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Дан.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јел можете само ово да му предочите господине председниче? 8. маја 2007. године на главном претресу Јовица Кресовић каже када је отишао са Овчаре да је био већ мрак а остали су још неки аутобуси тамо.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је 19-ог. То се односи на 19.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мене само то интересује због мене због времена нешта. Разумете Ви зашто ја то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Атанасијевићу. Да ли знате ко је Ланчужанин Милан, звани «Камени»?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Знам, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте и њега имали прилику да упознате у том периоду?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да у Вуковару, командант «Лева суподерица».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада био тамо?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Где? Мислите на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесети, дан евакуације болнице?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Њега сам видео испред болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред болнице?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Да, ту кад је враћена група од 20 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је та група враћена назад? Он каже да је био тај дан, то јутро је отишао за Београд и цео тај дан је био у Београду?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Он је учествовао заједно са Шљиванчанином, објашњавао му је да ти људи могу да се пусте и тако даље, може он да прича али он је био ту присутан. Једноставно је дао сагласност да се ти људи пусте, јер Шљиванчанин није познавао људе, него је добио списак и по списку ту су они већали испред њега и каже овај може, овај може, овај не може и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је већао?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ту су били доктори из болнице, био је Шљиванчанин, био је Ланчужанин, био је Вујовић и једноставно су причали о тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Имате ли још нешто да кажете? Изволите?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја мислим да сам све разјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево господин Ланчужанин има нешто да Вас пита. Да ли је Ланчужанин био на Овчари у то време када сте Ви били тамо, на Овчари?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Кад сам ја био не, нисам сигуран.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Вукашине, ниси ме могао видети у болници тај дан ујутру, ниси ме могао видети ни у болници, ниси ме могао видети ни у касарни, могао си ме видети на Овчари јер ја тебе нисам видео на Овчари. Сигурно је, ако ниси нешто пермутовао, заменио нешто, сигурно ме ниси видео у болници тај дан ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас могао видети на Овчари ако обадвојица говорите истину о времену сопственог доласка тамо и одласка, онда се нисте могли срести, јер Ви кажете да сте дошли око 20 увече, а он каже да је отишао у 4 по подне, пола 4.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не знам, ја кажем углавном није ме могао видети сигурно, једино ако је нешто пермутовао, ја га морам питати, поставити питање да ли је сто посто сигуран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да сте Ви помагали тамо да се ови људи одвоје, ових 20 што је враћено то је нешто битније?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Шљиванчанин је инсистирао да се, он је изузетно коректно поступио јер је, тај списак људи су они направили тамо.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да није случајно то 19. па тамо негде од моста у центру града па до робне куће «Нама» да се то дешава? Да није дан пре можда? Ту смо се могли видети, ту смо били заједно са Шљиванчанином, Кинез и Цеца и ја, то је једино што је могао да ме види ако ме је видео, али сигурно ме није видео 20-ог у болници. Нисам био у Вуковару 20-ог, мога ме је видети ујутру у шест, пола седам, негде преко пута Велепромета кад смо сипали гориво за пут у Београд.

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја сам у пола шест био код болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте прву туру, како рекосте, одвезли око пола десет, десет, па се вратили па Вам Шљиванчанин рекао ево списак 20 људи и због тога је то сад време померено?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Не, ја кажем да сам врло рано дошао.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ако може сведок да се изјасни на питање Ланчужанина за овај део његовог кретања да ли је био или није био на тим местима о којима говори Ланчужанин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово 19-ог на мосту на?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли се кретао са Шљиванчанином, био са њим некад у друштву или не у том термину?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: Ја сам 19-ог био више пута са Шљиванчанином, значи били смо на Овчари увече и преко дана смо се виђали кад је Сајрус Венс долазио тад сам се видео, он је прихватио и водио га тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте се тада сретали тог дана са Ланчужанином ако се сећате?

СВЕДОК ЉУБИША ВУКАШИНОВИЋ: То је сад питање. Да кажем да или не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо више, десет минута смо прешли господине Вујовићу. Изволите?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се не бих јавио него је сад нови моменат, рекао је сведок да сам ја тамо, да сам ја са Шљиванчанином бирао ко ће изаћи, ко неће. Значи, то се ради о аутобусу који је из касарне враћен, јел тако, што је сведок рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, није он то сад рекао он је то рекао и пре.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Онда нисам чуо извињавам се. Као прво ја сам то већ и споменуо на оном претресу да је мене неко питао за пуштање, није ме нико питао него сам ја био у том аутобусу и предложио сам сведоке и то Гунчевић Дамира и Бјелић Тању да у вези тога посведоче шта је било, кад је било и како је било. Значи, иде Гунчевић Дамир који је мој пријатељ и који је њихов пуковник, значи пуковник ЗНГ је био, значи у ствари сад је у пензији, значи да се позову као сведоци па ћемо видети шта је било. А да сам ја говорио ко може, ко не може, то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте сведока.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чули сте сведока.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам предложио, то је најлакше позовемо Гунчевић Дамира и Бјелић Тању па ћемо чути у вези мене шта и како је. Значи, говоримо о истом аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд господине Вукашиновићу?

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо, можете ићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се прекида и наставиће се 19.06.2007. године са почетком у 15,00 сати, судница бр. 1.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА